

دهزگای توێژینه‌وه‌و بلاوکردنه‌وه‌ی موکریانی

بۆ فوێندنه‌وه و داگرتنی سه‌ره‌به‌م کتێبه‌کانی ده‌زگای
موکریانی سه‌ردانی مالمپه‌ری ده‌زگای موکریانی بکه...

www.mukiryani.com

بۆ په‌یوه‌ندی..

info@mukiryani.com

MUKIRYANI
ESTABLISHMENT FOR RESEARCH & PUBLICATION

باشترین شیعره‌کانی نیچه

هۆنراوه‌کانی زه‌ردهشت

وه‌رگیڕانی له فارسیه‌وه

ریباز مسته‌فا

● **باشترین شیعرهکانی نیچه هژنراوهکانی زهردهشت**

● **وه رگیپانی له فارسییهوه: ریپاز مستهفا**

● **نه خشه سازی ناوهوه: گزان جه مال رواندی**

● **بهرگ: مراد به هرامیان**

● **ژماره ی سپاردن: ۱۶۲۶**

● **نرخ: ۱۲۵۰ دینار**

● **چاپی یه که م ۲۰۰۸**

● **تیراژ: ۱۲۵۰**

● **چاپخانه: چاپخانه ی خانی (دهۆك)**

زنجیره ی کتیب (۲۵۵)

هه موو مافیکی بۆ دهزگای موکریانی پارێزراره

مالپه ی: www.mukiryani.com

ئیمه یل: info@mukiryani.com

پېشەكى

ناو و نابانگى "نيچه" بهراديه كه كه رهنگبى پيوست نه كات به خوئنه راغانى بناسيئين، چونكه هه موو نه وانى كه م تا زور ناشنايه تيبيكيان له گه ل شه دب و فلسفه فى بياندا هه يه ناوى ته ويان بيستوو و به ره م و نويسيى ته ويان خوئندوته وه.

(فريدريش نيچه - Friedrich Nietzsche) به دلنبايييه وه يه كيك له سه يترين كه سايه تيه كانى ميژووى جيهانه. رهنگه يه كيك له تاييه تمه نديه كانى نه وه كه سيئييه سه يره نه وه بى كه هيج نووسه رو شاعيريك به نه نده وه نه و دوژمنى نه بو بى. نه و پياوه كه له نيويه دووه مى سه ده ي نوزده دا ژيا، دروست له سه ره تاي سه ده ي بيسته مدا مرد (۱۸۴۴ - ۱۹۰۰)، ره وا يا نار هوا به فاكته رو وه پرخه رى سه ره كيبى يه كيك له گه و ره ترين بزاقه سياسى و كومه لايه تيه كانى نه م سه ده يه (واته سه ده ي بيستم) نازده كرا، كه به ره مه كه ي خوئناويترين و هوئناكترين مرؤككوژيى ميژووى مرؤفايه تيبى بو، به لام له راستيدا نيچه گوناھيكي له دروستبوونى بزاقى توئيته رو توندوتيزيى (نازيم) به تاييه ت له هيسترياي هوئيگه رانه ي سه رانى نه و بزاقه دا نه بوو. راسته نه و ژماره يه (واته سه رانى نه و بزاقه) خوئان به په يره و كارانى فلسفه فى نيچه ناودير كرد، به لام زور ناسانه له وه تيبيگه يين كه جوړى هزرى راسته قينه نيوان نيچه و نه وه ناسيونال سؤسياليسته كانى ئالمانيا نه بجا ميداندا، جياوازييان ئاسمان و ريسمانه.

نيچه لايه نگرى بنه ماي ده سه لات بو، به لام نه و ده سه لات له پروانگه ي نه ودا لايه نيكي تاييه تى و مؤرالى هه بوو كه زور قولترو مه نتر بوو له تيگه يشتنى "نازى" له ده سه لات.

بيگومان نه مه نابيته به لگه ي نه وه ي كه فلسفه فى نيچه به راستى مايه ي قبول بى، چونكه شيوه ي بيركردنه وه و فلسفه فى "نيچه ييزم" له بنه رته دا له گه ل ژيانى ئيمه دا يه ك ناگريته وه. نيچه خوئيشى سه ره بجام له شله ژانى به رده وامى ده روونى و گوشه گپرى و شيتى بترازي، نه يتوانى به و فلسفه فيه بگاته نه بجاميك. رهنگه هه ر له به رته وه ش بى كه نه و له هيچ يه ك له نووسين و شيعره كانيدا نالى "به دواى مندا وهرن" به لكو هه ر نه وه نده ده لى: "نه مه ريگايه كه كه من هه لمبژاردوه". جگه له وه خوئى ناگاته دوا قوناغى ريگاكه، چونكه له راستيدا نه و ريگايه ريگاي مرؤفا نييه، ريگاي "نه و ديوى مرؤفا" ه كه فلسفه فى نيچه به ده وريدا ده خولتته وه.

به لام له گه ل نه وه شدا، نه وشيوه هه ستكردن و شيوه بيركردنه وه يه، پره له شكوو مه زنايه تيبى پياوانه، كه هه موو به ره مه مه كانى نيچه ي گرتوته وه. نه و شكويه، شكويه كى تاييه ته كه هيچ چه شنه لاوازي و ره شيبنيه كى تيانبييه، ته نانه ت نه و پيگه نينه گالته ناميزه ي كه له زوربه ي به ره مه مه كانى نه ودا به دى ده كرى، پيگه نينيكي شه تيانى نييه، هى پياويكى به هيژه كه به رانبه ر خه لك و خوئى بيده كه ني.

"زه رده شت وه هاى گوت" نه و به ره مه مه يه كه كه سايه تى و هزرو فلسفه فى نيچه ي به شيويه كى ته وا و تبادا به رجه سته يه.

له سه رتاسه رى نه و كتيبه دا، جوئ و خرؤش و گه شيبنى و "به رزه فرپى" تاييه تى نيچه له گه ل روخ و شيوه ي ده برينى شاعيرانه كه پتر تاييه ته به نيچه، به دى ده كرى. له و كتيبه دا ئيتر شوئنه وارى نه و هه سته نه رم و نيانه به دى ناكرى، كه له به ره مه مه سه ره تاييه كانى نيچه دا هه يه، چونكه ئيتر نه و هه سته جيبى خوئى داوه ته جوئ و خرؤشيكي زور قولترو گالته ناميزترو تالتر. پارچه يه كى به رز له و كتيبه دا هه يه كه رهنگه بشى به ترؤيكي هونه ر و هزرى نيچه ي دابنيين و ناوى "ئاوازي شه و — Das nachtlied". ه. نه و پارچه يه نه گه رچى شيعر نييه و ته نها به شيوه ي په خشانىكي كيشدار نووسراوه، له راستيدا ده بى به يه كى له به ره مه مه شيعرييه كانى

نیچەى دابنئین. ئیتمەش ھەر لەبەرئەو وەرگێرانە کە یان لەم کتیبەى بەردەستدا بلاو کردۆتەو.

رەنگە وەرپەرھێنانەو دەى ئەم خالە بێجۆ نەبێ، کە شیعری نیچە بەشى سەرەکی بەرھەمی ئەدەبىی ئەو پێکناھینێ، چونکە گرنگترین بەرھەمەکانى نیچە کە بریتین لە "زەردەشت وەھای گوت"، "مرۆبى، زیدە مرۆبى"، "زانستى خەندان"، "لەودىو چاکە و خراپە"، "ئەمە یە پیاو" و ھیتەر. ھەموویان بەپەخشان نووسراون. لەلایەكى ترەو، ژمارەى شیعەرەکانى نیچە یە کجار کە من، بەجۆرێک کە ھەر ھەموویان رەنگە لەدوو ھیندەى ئەم کتیبەى بەردەست تێنەپەرن. بەلام بەمەشەو، ئەو ھۆنراو بەژمارە کەمانە بەئەندازە یە کە بەھیزو پوختەو لەجۆرى خۆیاندا بێھاوتان، تەنانەت لەچەندین روو وە بێوینەن، کە نیچەیان گەیاندۆتە ریزی گەورەترین شاعیرانى ئەلمانى.

نیچە خۆشى ھیچ کات شیعەرەکانى خۆى بەبەشێكى سەرەخۆو جیا لەبەرھەمە ئەدەبىیەکانى خۆى نەدەژمارد، بۆیە تا کۆتایى قۆناغى ژيانیشى، ئەو شیعرانە وەکو کۆمەلە یە کى جیاو سەرەخۆو بلاونەکرانەو. تەنھا لەسالى ۱۸۹۴ بۆ یە کە مین جار "شیعەرەکان" ی نیچە لە ژێر ناوی "بەرگی ھەشتەم" لەدووتویى سەرچەم بەرھەمەکانى ئەو دا لەلایەن "فریتس توگل" بلاوکرانەو.

سالى ۱۸۹۸ خاتوو "فورستەر نیچە" ی خوشكى نیچەش کۆمەلە یە کى سەرەخۆى لە شیعەرەکانى براکەى بلاوکردۆتەو، کە بۆ یە کە مین جار چەند شیعریکی قۆناغى لاوتیبى نیچەى تیا چاپکراوون.

ئەو کۆمەلە یە، بەرھەمە شیعرییەکانى قۆناغى ھەفدە سالى شاعیریتیبى نیچەى لەخۆ گرتبوو، سالى ۱۸۷۱ (پارچەى An die melancholie) تا سالى ۱۸۸۷ (پارچەى Dionysos) کە بەشێكى گرنگی ئەو بەرھەمە بریتیبە لە پارچە و کۆیلەى کورت و ھەندیکیان پارچە شیعری زۆر کورتى شاعیران نزیکەى ھەموو ئەو پارچە شیعریە درێژو کورتانە لەکتیبە جیا جیاکانى نیچە وەرگێراون، چونکە وەك باسماں کرد، نیچە خۆى ھیچکات ھەولێ نەدا کۆمەلە یە کى شیعری سەرەخۆو بنووسێ.

جیاوازییكى زۆر لە رووی بەھای ئەدەبى و توانای دەرپرین لەو بەرھەمە شیعریەدا ھەیە. شیعەرە سەرەتاییەکانى نیچە، زیاتر لە سروشت و ھەست و نەستی لاوتیبەو نزیکن، ھەندى جاریش ناسکى ھەستىکی تاییەتیا تیا بەدى دەکرى، کە لەگەڵ سروشت و روحى "نیچەى" دا کۆک نییە، بەلام لەنیوہى دووہمى ئەو کۆمەلە یەدا، نۆرەى پارچەى بەرزو زۆر بەھیزو پوختە دیت، کە لەئەدەبىياتى ئەلمانیدا بەبێھاوتا لەقەلەم دراون. ئەو بەشە نزیکەى سەرچەم ئەو پارچانە دەگریتەو کە پەيوەندیان بە "زەردەشت" ەو ھەیە، واتە پارچەکانى: (لەسەرەوہى بەرزاییەکان — Aushohen Bergan)، (خامۆشى ئاسن — Das Eherne Schweigen)، (خۆر ئاوا دەبێ — Die Sonne Sinkt)، (ھەژاری ئەو کەسەى کە بەتواناترە — Von des Armutn Des Reichsten)، (شکۆى ئاریانا — Arianas Klage)، (شیتیک — شاعیریک — Nur Warr Nur Dichter)، (لەنیو کچانى بیابان دا — Unter Tochternder Waste)، (لەنیو بەئەندە شکاریەکاندا — Zwischen Raubvögeln)، (نیشانەى ناگرین — Das Feuerzeichen)، (شانازی و ئەبەدیەت — Ruhm Und Ewigkeit) و (دواىین خواست — Letzter Wille) کە لەبەشى یە کەمى ئەم کتیبەدا ھاتوون. ھیچ دەستکاریک لەم کۆمەلەدا نەکراو، تەنھا خۆمان لەوەرگێرانی ھەندى لەپارچە کورتەکانى دیکەى نیچە کە بایەخیان بەم پارچە ناو براوانە ناگات بواردو، بێجگە لەپارچەى (لەسەرەوہى بەرزاییەکان) پارچەکانى تر لەسالى ۱۸۸۸ بەدواو نووسراون.

وەرگێرى فارسی

لەسەرەوی بەرزایەکان

ئەي نیوەرۆی ژيان، ئەي رۆژگاری پرېشكۆ، ئەي باخي هاوینە، ئەي شادمانیی نیگەرەن، هەستە سەرپێ و گۆی بگرە: من رۆژ و شەو چاوەرپێ یارانێ خۆم. هۆ دۆستەکانم بۆ دواکەوتن؟ ئیتر وەرەن، چونکە کاتی هاتن هاتوو!

مەگەر نازانن لەبەر خاتری ئیو، ئیتر بەستەلەکە خۆلەمیشرەنگەکانی کۆیستان، بەرگی ئەر خەوانیان کردۆتە بەر؟ مەگەر نازانن ئەمەڕۆ جۆگەلەکان لەگشت شوینیکدا سۆراغی ئیو دەگرن و لە سەرەوی کۆیستانەکان باکان و هەرەکان چاویان بریووتە شوینە دوورەکان تا بەلکو نیشانەیک لەهاتنی ئیو بەدی کەن؟ لەسەر هەندی چیاکان، خوانی پێشوازی بۆ ئیو راخراوە.

بەرەست ئەو کێیە هێندە لەئەستێران نزیک بۆتەو؟ کێیە کە ئاوا بەکەنار خەرەندە قوڵ و تاریکەکاندا هاتوو؟ کام قەلمەرەوی پادشایی هەیه لەقەلەمەرەوی من فراوانتر بێ؟...

کێیە تامی شیلە هەنگوینی منی چەشتبێ؟

وای! ئەي یاران، سەرەنجام هاتن! لی ئەفسوس! دەزانم بۆ دیتنی من نەهاتوون. دەبینم کە نیگەرەن و دوو دل وەستاوون زۆر لەخۆتان دەکەن تا تۆرە نەبن. ئەری بەرەست، ئیتر من ئەو کەسەي کە بووم نیم؟ ئیتر نیشانەیکەم لەو سیمای وەفتارەي جارەن نییە؟ یارانێ من، ئەری بەرەست ئەوێ کە هەم، شتیکی دیکەیکە کە بەدوایدا هاتبوون؟ ئایا ئیستا کەسێکی دیکە؟ ئەو کەسەم کە هەمیشە پشتی خۆم لەزەوی بەدەم و لەگەڵ هیزی خۆمدا لەشەردا بم؟ بەسەرکەوتنی خۆم ئازار بچێژم و لەشوینێ پەکم بکەوئ و بوەستم؟

ناخر مەگەر من نەبووم دەمیکە سۆراغی ئەو دەرەم گرتوو، کە شنەي شەمائی تیادا لە هەموو جێیەکی دی بەتەوژمتر هەلەکا؟ لەو دەرە نارام و

بێبەرەمە نیشتهجێ بووم، کە هیچ کەسێک ناچیتە ئەوێ؟ ناخر نە من خەلک و خوا و کوفر و ئیمانم یەکسەر لەبیر بردوو تا لەتارماییەکی سەرگەردانی کەناری بەستەلەکە کۆیستانیه بەرزەکان زیاتر نەبم؟

— ئەي دۆستانی دێرینی من! دەبینم کە ئیستا لەرزەیک لە خۆشەویستی رەنگی لەبەر رووان بریون. نا! ئیتر جێی ئیو نییە. وەرەن بابێ رەک و کینە لەیکە جیابینەو، ئیو لەم دەرەي بەستەلەک و بەردەلانە کە تاییەتە بەراوچی و گیاندارانی کێی کۆیستان، ناتوانن پەلە نەکەن.

بەلام من لەمیترە راوچی ئەم کۆیستانەم. ببینن چۆن کەوانم هێندەي راییکیشم مەکم بوو! ئەم ژێیە مەکمە، نیشانەي خواستی مەکومی منە. مەلۆیتران خۆتان! چونکە ئەو تیرەي لە کەوانی مندايه لەهەموو تیریک ترسناکترە. نادەي! راکەن! بۆ ئەوێ خۆتان دەربازکەن راکەن!

پشتتان لەم خۆرە کردوو کە برۆن؟ ئەي دلێ من، نووکە ئیتر ئاسوودە بە! ئەوانەي کە بێتوانا بوون رۆیشتن. ئیستا ئیتر رێگای ئومێد ئاوالایە، چونکە دەتوانی دەرگاکان بۆ پێشوازیکردن لەدۆستانی تازە بەکراوێی بەیڵیەو. لێبگەرێ با دۆستە کۆنەکان برۆن، ئەوان هەر لەبیریش کە. ئەگەر بەرەستی بوویت بەلاو، پەيوەندی بەلاوانەو بەکە.

تەنھا ئومێدیک هەیه کە هیشتا ئیمە پیکەوێ گری دەدا. کێیە ئەو هیلە کالبووێوانەي کە رۆژگاریک بەدەست و پەنجەي خۆشەویستییهو نووسرابوون بچوینیتەو؟ ئومێدی ئیمە وەکو کۆنە کاغەزی زەمانی بەرێیە کە پەنجەکاغان لەترسی ئەوێ نەکا و ن بێ، توند دەیگوشی.

لێرە ئیدی دۆستانی من نین. چی بلێم؟ تەنھا تارماییگەلێکن لەدۆستانی من کە هەندی جار لەتاریکایی شەودا رووبەرۆوم دەبنەو. تاوی تەماشام دەکەن، ئینجا دەلێن: "ئە هەلەیکە رووی نەداو، ئیمە خۆمان بووین!". ئۆی! ئەمە چ قەسەیکە!

خاموښی ئاسنین

(۱)

پینچ گوئی ئامادهی بیستن و هیچ دهنگیك نازرینگیته وه! دنیا لال بووه...
به گوئی کونجکۆلی خۆم وه دواى دهنگیك كه وتم.
پینچ جار به دواى یه کدا قولام هه لدا و پینچ جار ماسیهك چیه پتوه نه بووه...
گویم هه لخت... له نینو تۆرى ماسیگیری مندا، هیچ دهنگیك وه لامی نه دایه وه.
به م شیوهیه، من به گوئی ته قینه وه ئامادهی بیستن بووم.

(۲)

سۆراغی ژيانى ئیمه، سۆراغی به خته وه ربی ئیمه له ودیو باکور، له ودیوی
به سته له که کان، له ودیوی "ته مپۆ"، له ودیوی مه رگه وه بگره، چونکه نه له سه ر زه وی
نه له سه ر ئاو، له هیچ جیهك ریگای به ره و ولاتی به خته وه ران نادۆزیه وه:
ئه مه قسه یه که که پیاویکی ژیر به ئیمه ی گوت.

(۳)

ئیدی هیچ شتیك بۆ به رزاییه کان رامناکیشی، چونکه ئه و به رزاییه م باش
ناسیون، ده یاناسم و خوازیا ریان نیم، خوازیا ریان نیم، چونکه له و به رزاییه م ئیدی
ناتوانم چا و بۆ سه ره و تر هه لپرم، ناچارم سه یری خواره وه بکه م و وهك ئه و
رۆحانیانه م^(*) لینی که تاوانباران پاک ده که نه وه، ئاخه هه موو ئه وانیه ی خوازیا ریه
به خشین، روویان له خواره وه یه .

(*) مه به ست له رۆحانی، پیاوانی ئایینییه .

(۴)

هه رچه کم هه بوو به خشین. داراییه کانم به خشین.. ئاسایشیم هه روا. ئیتر بیجگه
له تۆ، ئه ی ئومید، چم بۆ نه ماوه ته وه .

(۵)

پاشاوه ی ئه ستیره ویرانبوه کانیشم بۆ ماوه ته وه، و من له و ئه ستیره
ویرانبوووانه، دنیا یه کی تازه م چیکرد.

(۶)

واى! یادی به خته وه ری به خیر که له و به رزاییه م هه مبوو. ئه وه ی که ئیرۆ
مایه ی به خته وه ربی منه، سببه ری خۆی به سه ر رۆشنا یی ئه و به خته وه ربیه ی جاران
داکیشا وه .

(۷)

چ چالیکى نارامبه خش! ئه وه ی که له زمانى ئه وانى دیکه دا پییده گوتری
ئه ستیره، لی ره گۆرا وه بۆ په له یه کی تاریک.

(۸)

ئه گه ر بته کان تیکبشکینی، کاریکت نه کردو وه، ئه و کاته به راستی که سیکی ئازا
ده بیت، که خووی بته رستیت له ناخی خۆتدا له نینو بردییت.

(۹)

پیاوانی مەزنو رووبارەکان، بەباریکەرێیاندا رینگای خۆیان تەمی دەکەن، بەلام روویان لەئامانجی خۆیانە، ئەمە گەورەترین جیلوی نازایەتیی ئەوانە، چونکە نیشانەدەن کە ئەوان لەرینگا پرلەپچ و سەختەکان ناترسن.

(۱۰)

ئەمەییە خواستی من و لەودەمەمی ئەم ئیرادەییەم کردوو هەرچیەکم گەرەکی بێ لەبەردەستەم. ئەمە دوایین نیشانەیی ژیری من بوو: خوازیاری ئەو بووم کە پێیدەگووتری "دەبی"، بەناچاری پێمانیە سەر "دەبیەکان" و لەو بەدواوە ئیدی هیچ "دەبی" یەکم لەسەر رینگای خۆم بەدی نەکردوو.

(۱۱)

چی بوو؟ ئایا رووی پێوی دەریا هاتتۆتە خوار؟ نا! وشکایی زیاتر بوو، چونکە گەرماییەکی نوویی لەخۆدا بەدی کردوو!

(۱۲)

ئێوە ئەمی شەپۆلەکان، ئەمی شەپۆلە تینکچرژاوەکان، چما ئاوا بەتوورەیی هاوار دەکەن؟ چ رەوکی نەکتان بەرامبەر من لەدلدایە؟ دروستە من بەسەول سەنگی ئێوە شەق دەکەم شەقی دەقەم، تا بۆ پێشەو بەجم، لێ ئەوە ئێوە خۆتان کە بەجوولەیی خۆتان بەلەمەکی من بەرەو ئەبەدیەت دەبن!

(۱۳)

هۆشەندایەتیی من هەفرکیی لەگەڵ خۆردا دەکرد. دەمویست شادیی خۆر بێ، بەلام بوومە مایەیی تێپامانی ئەو: تێرێژی حکمەتی من دیدەیی ئەو شەمشەمە کوێرە شەو کوێرانەیی نابینا کرد.

(۱۴)

دیسان لافاو دەخووشی... بەلام هەنووکە ئیدی باکت، چونکە گەنجینەیی هۆشی زەرەشت، بلیسەدارو بێدەنگ و قورس، بەسەر کێلگەو مەزراکاندا ئاوێزانە.

(۱۵)

شەبایەکی هەلدەکات دەبیتە مایەیی نازاری من. بەراست مەگەر من ئاوێنەم کە ئاوا بەنەفسێک رەش هەلگەریم؟

(۱۶)

دەبی بگەریتەو نێو کۆری خەلکی، لەنێو خەلکدا مەرۆقە مشتومال و مکوم دەبی، بەلام گۆشەگیری و تەنیایی، مەرۆقەکان سست و گەندەل دەکات.

(۱۷)

لەجەنگدا، بنچینەیی هەمووشتیک، فریودانی دوژمنە. بەهۆی یان نا زریی شاراوەیی من ئەو پێستە رێویەییە کە کردوومەتە بەر.

(۱۸)

تەنەت گورگینک بەقازانجی من گەواهی داو گوتی: ((تۆ لەخودی ئیمە ی گورگیش باشتەر دەلوورینی!)).

(۲۲)

ئەو پشیلە لەبەرد داتاشراوو قورسانە ی کە خویانی چاخە سەرەتاییەکان بوون، هیشتا لەجیبی خۆیان وەستاون. چۆن دەتەوی سەرنگونیان کەپت؟

(۱۹)

ئایا بەراستی ئیوەم خۆش دەوی؟ بەئێ، وەك چۆن سوار پێرۆکە ی خۆی خۆش دەوی، چونکە پێشقە چوونی خۆی و گەیشتن بەئامانجەکانی لەو وە دەزانی.

(۲۳)

وەك تۆیە لەخۆریك وایە لەبان قەدپالێکی پر بەفردا، لەراست مرۆف میهرەبانە، لەراست سروشتیش.

(۲۰)

مرۆف، ئەو شتە ی کەنیەتی و پێویستی پێ هەیه، دەبی بەهەر نرخ ی بی و دەدەستی بیی. لەبەرئەو هیه کە من و یژدانێکم بۆخۆم فرامەم کردوو.

(۲۴)

تۆ کە سەرت لەمەتەلان دەردەچی، مەزەندە بکە و هەلیبێنە کە ئیستا پاکیزەیی من لەکوێیە؟ بەرلە ئیستا لەپیش منەو و رایدەکرد، رایدەکرد چونکە لەفیلبازی من کە خەریکی نانهوی داو بووم، دەترسا.

(۲۱)

هەقیقەت — وەك ژن وایە و زیاتر نییە. فیلبازە، چونکە بەتەنگ "پاکیزەیی" خۆیەو هیه. ئەو هیه کە خۆشیدەوی، لەژێر پەنجەکانی خۆی دەیشاریتەو، چونکە پەنجەکانی خۆی دەشاریتەو، بەلام بەئاشکرا قسەیهکی لەبارەو ناکات، هیچ زانیارییکیش ناخاتەر وو. وەكو ژنان، تەنها رادەستی هیژ و دەسەلات دەبی، کە وایە، بۆ ئەو هیه بیخەیتە ژێر رکینی خۆتەو، هیژ بنوینە. ئە ی ژیرترین مرۆف، تادەتوانی سەختتە تاكو ئەو "هەقیقەت" ه پاکیزەییە ناچار بکەیت ملکەچ و پەپرەویت لیبکات... ئەو بۆخۆشەختبوون، پێویستی بەهەستکردن بەهیژ و دەسەلات هیه.

(۲۵)

هەرگیز هاودەمی دیو مەکە، چونکە بەزەیی و میهری دژوارە، هاوئامیزی عاشقانەشی جەستەت تیکدەهاپێ.

(۲۶)

ئێژن: خوی ئیو خوی خۆشەویستیە؟ بەراست ئایا پەشیمانی و تازاری و یژدانیش کە هەمیشە باسی دەکەن، بەنوقرچکە ی خواو خۆشەویستی دەزانن؟

مەگەر نەمگوت کە هەقیقەت وەك ژن وایە و زیاتر نییە؟

(۲۷)

ئەندیشەى من هیشتا لەنیو ژیلەمۆی روونی گِرکانی خۆیدا گەرم و لەهەلچوندایە. بەلام هەر ژیلەمۆو زوخالی گِرکانیک دواجار حەسارێک بەدەووری خۆیدا چێدەکات، هەر ئەندیشەبەکیش دواجار لەژێر یاسا و رێو شوێنەکانی خۆیدا کپ دەبێ.

(۲۸)

کاتیک که هیچ دەنگیکى تازه، قسهیهكى تازهى نهگوت، ئیوه هاتن بهو شهو گوزارهى كۆن، یاسایهكى نویتان داهینا: پێوهر ئهوهیه کاتى که ههقیقهتى ژيان لهنیوچوو، پهیکهري یاسا قیت دەبیتەوه.

(۲۹)

هەر شتیکی لەدەورووبەری ئیوهدایه درەنگ یا زوو دەبیتە خودی ئیوه. ئینجا نۆرەى نەریت دیت، چونکه ههرجییهك كه ماوهیهكى درێژخایهه تیبیدا دانیشی، دواجار بۆگەن دەبێ.

(۳۰)

ئایا بههێزی؟ بههێز وهكو كهر؟ یان بههێز وهكو...؟^(۱)
ئایا لهخۆ بایی؟ هینده لهخۆ بایی که لهبیهوودیهی خۆت شهرم داتنهگرئ؟

(۳۱)

بۆ دوور بروانه، بەلام بۆ دواوه نا! ئەو کەسەى کە بیهوی پەى بەرازى هەر قوولاییهك ببات، سەرەنجام رهوانهى قوولاییهكان دهبێ.

(۱) وەرگێری فارسی ئەو دێرەى وەرەگێراوه (Bist du stark? Also Esel? Stark also)
.gott?

(۳۲)

پهلامارى من مهده، که چما نوستبووم: ماندوو بووم، لى نه مردبووم.
دەپرسی بۆچی دەنگم ئاوازیکی ئاوا کیی هەبوو؟ لەبەر ئەوەی لەخەودا هەناسەى قوولم هەلدەکیتشا. ئەوای ماندویتی بوو، بەلام پێشوازییک نەبوو کە لەمەرگ بکری.

(۳۳)

ئەم دوا بەر بەسته، ئەم بیرەى "بیرکردنهوهیه" كى بۆ خۆى دروستى کردوو؟
ژيانە که خۆى بەر بەسته گهوهى خۆى هیناوتە ئاراو ئیستا وەرەو بییینه کە لە سەرەوهى ئەو بەر بەسته، دەستی کردوو بەقەلەمبازدان.

(۳۴)

بەرەو بەرزایی برۆن، ئایا راسته که ئیوه "پیاوانى مهزن" ههمیشه رووهو
بەرزایی دەرۆن؟ بەلام ببورن، ئایا ئیوه لەو گوللانە ناچن کە بەرەو سەرەوه
هەلدرابن؟ ئایا ئیوه کە بۆ بەرزایی دەچن لەبەر ئەوە نییه کە دەزانن هێ ئەو
نزماییانەن.

(۳۵)

هەر بارێکی گرانته که لهسهه شانه فرپى ده. لهبیری که! چونکه هونهری
لهبیرکردن هونهریکی خوداییه.
پێخۆشه بفری؟ گەرەکتە مەحرەمی بەرزاییهکان بیت؟ ئەگەر ئەوەت دەوئ
هەرشتیکی قورسە لەلات فرییدە نیو دەریا، بیینه ئەمە دەریایه. خۆت هەلدە نیو
دەریا!
ئاخر هونهری لهبیرکردن هونهریکی خوداییه...

(۴۵)

گەرەكتە دركان برنیه‌وه؟ وریابه په‌نجه‌كانت به‌خویندا نه‌ین. بۆچی خه‌نجهرتیک ناگریه ده‌ست؟

(۴۶)

ئایا ئیئمه هه‌موومان وه‌کو ته‌سپیی په‌ریشان و تاساو نین؟ له‌سیبهری خویمان، له‌سیبهری ژورر سه‌رو ژیر پیی خویمان نا‌په‌وینه‌وه؟ بیژه که بمانبه‌نه رووناکایی، به‌لام پشتمان له‌خۆره‌تا و که‌ن...

(۴۷)

کاتی که مرۆفی گۆشه‌گیر دووچارى ترسی گران ده‌بی، کاتی که ده‌رواو راده‌کا، راده‌کا بیئته‌وه‌ی بزانی بۆ کوئ ده‌چی، کاتی که لافاو له‌دوايه‌وه‌ه ده‌نهرینئ و بروسکه‌و هه‌وره‌تریشقه له‌پیشیه‌وه چه‌خماخه ده‌دن، کاتی که دوکانی پرتارمایی، نوقمی ترسو هه‌راسی ده‌کات.

(۴۸)

تا ته‌و راده‌یه کونجکۆلیت؟ ده‌توانیت سه‌یری ته‌و دیوی دیواره‌کان بکه‌یت؟ پیتوانییه بۆ ته‌م کاره پتویسته پشته‌سه‌ریشت چاوی پیوه‌بی؟ ناوا زوو وه‌جوولە که‌وتوو، هه‌نیشکی خۆی نا‌ئومیدانه لار کردۆته‌وه. ده‌نگیکى له‌رزان و نیگاشی تیکه‌لی هه‌راسانییه.

(۴۹)

عاره‌بی سارانشین ئیژی: "ته‌نانه‌ت دووکه‌لش سوودیکی هه‌یه" و من له‌دووپاتکردنه‌وه‌ی ته‌و قسه‌یه ده‌لیم؛ به‌لی! مه‌گه‌ر تو ته‌ی دووکه‌ل ریبواران ئاگادار ناکه‌یته‌وه که په‌شمالی میوانداری له‌م نزیکانه‌یه؟

(۵۰)

ریقینگیکی ماندوو که چه‌په‌چه‌پی سه‌گیک پیتشوازیی لیده‌کات..

(۵۱)

ئایا شکه‌سته‌نی هه‌ی؟ ته‌گه‌ر وای، خۆت له‌ده‌ستی مندالان پیا‌ریزه، چونکه منال ته‌گه‌ر شتیك نه‌شکینئ دلی داناکاسی.

(۵۲)

ئایا من و تو به‌رامبه‌ر به‌یه‌ک به‌دبین و ناحه‌ز بوین؟ به‌لام خۆ ته‌وکات مه‌ودایه‌کی زۆر له‌نیوان من و تو دا هه‌بوو. ئیستا که هه‌ردوو‌کمان پیکه‌وه له‌نیو کووخیکی چکۆله‌داین و چاره‌نووسیکی هاویشه پیکه‌وه‌ی گریداوین، ئایا دیسان هه‌ر دوژمنی به‌کدی ده‌بین؟ به‌لام ته‌وانه‌ی که ناتوانن له‌یه‌کتر جیا‌بینه‌وه، به‌هه‌رحال ده‌بی ریگایه‌ک بۆ خۆشویستنی به‌کتر بدۆزنه‌وه.

(۵۳)

مرۆف ناتوانئ باش بمیئته‌وه مه‌گه‌ر ته‌وه‌ی فه‌رامۆش بکات. ته‌و مندالانه‌ی که هه‌میشه بیره‌وه‌ری ته‌می‌کردن و سه‌رزه‌نشتیان له‌زه‌یندایه، ئاوری ژیرکا و درۆزن ده‌رده‌چن...

(۵۴)

ته‌م دوا‌یین خزمه‌تگوزارانه‌ی "خوا"، ته‌م دوا‌یین باوه‌رداران‌ه‌ی جیهان، له‌ده‌وه‌ری چه‌وزی چکۆله‌ی بازنه‌ییدا له‌سه‌ر زگ لیپراکشاون و به‌دوا‌ی به‌رددا عه‌ودالن. هه‌ست و هه‌زیان ته‌نها له‌سه‌ر ته‌وه‌یه که هه‌رچه‌ک ناکه‌وی بیپه‌رستن.

(۵۵)

ئۆی، ئەو شاعیرانە!
لەنیو ئەواندا ئەسپگەلی چەمووش بێینە کە چەند بێرەزا دەحیلینن!

(۵۶)

جوانی شایستەیی کییە؟
بەهەر حال بۆ مرۆف نییە. جوانی، مرۆف لەپشت خۆیەو هەشار دەدات و ئەو
کەسەیی کە خۆی لەپەنای یەکیکی دی شار دبیتهو، هیچ بەهائیەکی نییە.
نازادانە وەرە پێش!

(۵۷)

"دوژمنت خۆشبوئی^(۱)، لیگەرئ با ریگر بە کەیفی خۆی رووتت کاتەو"

(۵۸)

هزرە مەزنەکانی تۆ، کە لەدلەو دەین و هزرە بچوکەکانی تر کە لەمیشکەو
هاتون - ئایا گشتیان هزرگەلیکی چەوت نین؟

(۵۹)

ئەو لە قەفس راکردوو، ماوێهەکی درێژتر لەوێ دەبوا، لەنیو قەفسدا مایەو،
ماوێهەکی درێژتر لەوێ دەبوا، لە نیگابانەکی خۆی ترسا. تەنانەت ئیستاش
ترساو و هەراسان بەریگای خۆیدا دەپروات. زەندەقی لەهەموو شتێک دەچی. سببەری
هەر دارهەلپرنییک دەیلەرزینی.

(۱) ناماژەبە بە وتەبەکی عیسا.

(۶۰)

شیر لەنیو دەمارەکانی رۆحیاندا، بەلام لەوێش خراپتر، بیریان بیری شیریکە!

(۶۱)

بەقرژال دەچن و منیش هیچ حەز لەقرژال ناکەم " ئەگەر بتهوی بەدەست بیکری،
گازت لێدەگرئ و ئەگەر فری دەیتە سەر زەوی بۆ دواو دەپرا.

(۶۲)

زانستی زانایانی کاروباری دیرینه لەزانستی گۆرەلکەنەکان دەچی : تەمەنی
هەردووکیان تەمەنیکی کە لەنیو تابووت و مشاردا بەسەر دەچی.

(۶۳)

هەستیان، هەمیشە پەرت و پەلایە. عەقل و لۆژیکیشیان لەورینەو خەیاڵات
بترازی شتێکی تر نییە.

(۶۴)

دەست لی نەدراو و تەواو وەستاو، هەرتهنی ئەنگوستیکی پیتی چەپی، هیندەیی
هەموو میشکی من عەقل و توانای تیا. لەندەهۆریکی لەتەقوا، کە بەرگی سپیی
پۆشیو.

(۶۵)

بەلام دەورووبەری من بەهەقیقەتی تر داگیراوه. هەقیقەتگەلیک کە تاهەنووکە
بەزەردەخەنەیی گالتهجارانە نەپازاوتەو. هەقیقەتگەلی توندو تیژانەو کەرچوکالو
بیحەوسەلە.

(٦٦)

رۆحیکى به فراوى، بايه کى سارد که له لای به سته له که کانه وه هه لده کات، سارد ترى ده کات.

(٦٧)

جۆگه له يه کى راساوو پرپيچوتاو؟ به نيو پانتاييه کى پر له زارو که فردا، که ناچارام و بى ئۆقره له نيو گابه رده ره شه کاندای ده دره وشى و هه لده رزی.

(٦٨)

ئیی: "ئه و که سه ی که به ریی تۆدا ده روا، یه کراست ده چیتته دۆزه خ". زۆر چاکه، که وابوو من هه ول ده دم شارپی دۆزه خى خۆم به په ندو نامۆزگاریی شیرین فهرش که م.

خۆر ئاوا ده بی

(١)

ئه ی دلئى که ساس و تینوو، ئیدی ماوه یه کى زۆر ئازاری تینویتی ناکیشی، چونکه وا ئیستا شنه یه کى نه رم هه لیکردوه، هه ر له ئیستاره هه ناسه ی لیوانی نه ناسیک نه وازشی من ده کا. نووکه ئیتر نۆره ی وه رزی فیئکی هاتوو...
خۆری نیوه رۆی من، گهرماییه کى چه ند سووتیتته ری هه بوو. ئه ی ئه و بايانه ی که له پردا هه لئانکردوه، ئه ی رۆحه فیئکه کانی ده مه و نیوه رۆ، که به ره و لای من دین، به خیر بیئ.
هه وایه کى خۆش منی له خۆ گرتوه — شه و به دزییه وه نیگای له من بریوه و ناز ده کات. ئه ی دلئى هۆشیاری من، هیئت هه بی، به لام مه پرسه "بۆچی؟".

(٢)

ئه ی رۆزی ژيانی من! خۆر به ره و ئاوا بوونه و له ئیستاره شه پۆلی زیړینی ئیواره یی هه موو جییه کى داگرتوه.
به رد گهرمایى خۆی ده باته ناخه وه. مه گه ر ئه وه نییه به خته وه ری، کاتی نیوه رۆ له سه ریدا خه وتوه؟ هه نووکه ئه و به خته وه رییه وه کو ئه و بروسکه سه وزباوانه له بان گه رداوی ره شدا خه ریکى یارییه.
ئه ی رۆزی ژيانی من! بروانی و ئیواره داها توه. دواين تیشکی خۆر نیگای چاره کانتی گه ش کردوه. ئه و فرمیسکانه ش که دلۆپ دلۆپ له خوناوی تۆوه هاتوونه ته خوار بوونه ته دانه ی مرواری. به مزروانه، بلیسه ی ئه رخه وانیه تۆ، دواين ئومیدو دواين به خته وه ری تۆ به کپی به سه ر ده ریای ره نگه پریدا ده خشی و به رپگای خۆیدا ده روا ت.

ئەى ئارامىي رۆح، ئەى ئارامىي زۆرپىن، وەرە، تۆ كە شاراوەترىن و شىرینترىن دىباچەى مەرگى! بەراست ئايا من لەو رۆيەى كە پىیدا تىپەرپىم، خىراتر لەوہى دەباوایە رابكەم رامکردووە؟ نووكە پىپەكانم لە رۆيشتن كەوتون، لى ھىشتا نىگای تۆ دەبینم، دەبینم كە تىمرا ماوہ.

لەيارىي شەپۆلەكان بترازى ھىچ شتىك لەدەورووبەرى خۆمدا بەدى ناكەم. ھەرچى پىشتىر كىش و سەنگىكى ھەبوو، لەنىو دەريای شىنى فەرامۆشيدا نوقوم بوو. ئىستا بەلەمەكەم بەتەمبەلى بەسەر شەپۆلاندا ھەلبەزودابەز دەكات. ئەى ئاوەخرۆشاوہكان، ئەى لافاوەكان، سەيركەن كە چۆن لەيادكراوم! ئومىدەكان، ھەوہسەكان گشتيان نوقوم بوون و ھەنووكە رۆحى من، ئارام و داكاساوہ.

ئەى ھەوتەمىن تەنىايى ھەرگىز "دلىيى" لى دلگىر ھىندە لەمن نىك نەببووہو، ھەرگىز نىگای خۆر ھىندە نەرم و ئارام نەبوو — مەگەر ھىشتا ئەو بەفرو سەھۆلەى بەسەر دوندى كىوہكانى منەوہ بوو، نەدەدرەوشايەوہ؟ .. ئىستا بەلەمى سووك و زىوينى من، وەكو ماسىبەكى راستەقىنە، لەناخى پانتايى پىندا مەلەوانى دەكات.

ھەزارىي بەتوانا

دەسال تىپەرپىوہ، كەچى تەنانەت تىنۆكىنك باران بەسەر مندا نەبارىوہ، شەنبایەكى فىنك لىنەداوم، شەوغيكى عەشق نەنىشتۆتە سەر دلەم، چونكە لەم دەقەرە وشكەدا قەت باران نابارى...

ئەى ھۆشى من، نووكە ئىدى روودەكەمە لای تۆ، تا تكتات لىبكەم لەم وشكە سالىدەدا، وشكى نەكەيتە پىشە. داوات لىدەكەم خۆت بىتە شەنى گىانپەرورەو شەوغي دلگىرو بارانى ژيانبەخشى من. جاران فەرمانم بەھەرورەكان دەدا كە لەكوئىستانەكانى من دوور كەونەوہ.. دەمگوت: "ئەى سىپەرە تارىكەكان، دوور كەونەوہ، دووركەونەوہ تا ھەتاوى زياترم پىبەكەوى!" بەلام ئەمەرۆ داويان بو دەنىمەوہ، تا بەلكو كەمىك بىنە لام لەدەورووبەرمدا كەمە سىپەرەك چى بكن. پىشتىر وىل بووم بەدواى ھەقىقەتى تال، لى ئەمەرۆ دەستم رووہو ھەلقەكانى زولفى رىكەوتە درىژ كردوہ، تا وەك چۆن مندا لىك دەستەخەرۆ دەدرى و لەگەل خۆيدا دەيبەن، ئاوا رىكەوت بكەم بەدۆستى خۆم و دەستخەرۆ كەم، ئەمەرۆ ئىتر گەرەكەمە مياندار بىم، تەنانەت چارەنووس لەخۆم تەرە نەكەم و چزووى پىا نەكەم.

ئەمەرۆ ئىدى زەردەشت دەستى لەسەر سەختىيى خۆى ھەلگرتوہ، وەكو بايەكى گەرم كە سەھۆلبەندان دەتوئىنەوہ بۆتە جىلوہى نەرمى و ئارامى. ھىشتا لە كوئىستانەكەى خۆيدا چاوەرپىيە، بەلام ئىستا ئىتر لەدوندەكان ھاتۆتە خوار. لەبەستەلەكە نەمرەكان زياتر ھەنگاوى ناوہ. ماندووہ لى خۆشحال، وەكو خولقينەرى واپە كە ھەوتەمىن رۆژى ئافراندن تەى بكات.

خامۆش! ھەقىقەتەىك وەكو ھەرورە رەشەكان بەژوور سەرمەوہ لەگوزەردايە. لەدلى ھەرورەوہ بروسكەيەكى ناديار، شرىخە دەدا. ھەقىقەت ھىواش ھىواش لەپلىكانە پانو پۆرەكان بەرەو لای من دادەكشى: وەرە! ئەى ھەقىقەتى ھىژا، وەرە! ئەمە ھەقىقەتى

منه. به چاوانی نیگه ران، به جۆشینی دلگیر لیمده روانی و نیگای وهک نیگای کچانی گهنج سهرنجراکیش و بزۆزه. وهک بلیتی رازی به خته وهری منی دهرک کردووه، دهرکی کردووه که چما ئەمپۆ له دوندووه دابه زیوم و ئاوا نهرمو ئارامم. ده لیتی له پشت نیگایه وه ئەژدیهاییه کی گولپهنگ له هه مبه ر من ده می لی ککرده و ته وه.

خامۆش! چونکه هه قیقه ته من ده دوی:

— مالمۆیران خۆت، ئەی زهردهشت! حالت وهک حالی که سیك وایه که (زهرناب) ی قوت دابی، دوا جار زگت هه لده درن، تا زپری لیده ریبنن!

ئەی زهردهشت، تۆ پتر له وهی ده بی به توانابی به توانای، زیاد له ئەندازه خه لکی سه رسام ده که یته و توشی به خیلیان ده که یته.

من خۆم له به رامبه ر نووری سه رنج راکیشی تۆدا، توانای خۆرا گیریم نییه.

په نا ده به مه به ر سیبه رو ده لهرزم. پرۆ ئەی خاوه ن توانا، پرۆ، ئەی زهردهشت!

له خۆزی خۆت دوور که وه!...

پیتخۆشه به چه نگان ئەو نوورو رۆشنا ییه ی له خۆت زیاده به ئەوانی دیی به خشی، به لām نازانی ئەوهی که به راستی زیاده، خۆتی! ئەی خاوه ن توانا، ئاگاداریه، ئەگه ر ده ته وئ شتیك به خشی، یه که م خۆت به خشه، ئەی زهردهشت، خۆت!

ئیی: ده سال بووریوه و له هیچ هه ورپکه وه تنۆکه بارانیك چیه به سه رتا نه باریه، هیچ شنه بایه کی فینک لیینه داوی، هیچ شه ومیتیکی عه شق نه نیشتۆته سه ر کیلگه ی دلته. به لām چاوه ری بووی "که" تۆی خۆشبووی؟ که تۆی، که تۆی پتر له وهی خاوه ن توانای خۆشبووی؟ مه گه ر نازانی که گه رمای به خته وهری تۆ ده قه ره کانی ده ور به ری وشک کردوون و ئەو زه وییه ی که له باران بیبه شه له عه شقیشی بیبه شه کردووه؟

نوکه ئیدی هیچ که س سوپاست ناکات. به پیتجه وانهی ئەوه، تۆی که سوپاسی ورده خۆرانی خوانی هه ست و نه سه ته کانت ده که یته. من تۆم هه ر لیبه ناسی، تۆ که

هه ژارتیرینی خاوه ن توانا کانیته، چونکه سامانی زۆر نازارت ده دا. خۆت له فره به خشین ماندوو ده که یته، ئارامیی خۆت ناپارێزی، بایه ختیك به خۆت ناده یته!

ده روونت هه میشه به ئازاره، نازاری سایلۆیه کی گه نمگر که پتر له وهی گه نم بگری، گه می تیا بی، نازاری دلتيك که پتر له وهی خۆشه ویستی بگری، خۆشه ویستی بنوینی.

خۆت ده که یته قوریانی، به لām دره نگه، ئیتر هیچ که س سوپاست ناکات. ئەی هۆشه ندی بیهۆش، گه ر به ته وئ خۆشیان بووی، ده بی هه ژارتیر بیت. خه لکی ته نه ی ئەو که سانه یان خۆشه وئ که ئازار بکیشن. پارووی نان به وانه ده دن که برسین.

ئەی زهردهشت، گه ر به ته وئ شتیك به دیت، یه که م خۆت به ده .. خۆت بکه قوریانی.

— په ندی من ده گوئی بگره، ده گوئی بگره چونکه ئەز "هه قیقه ته" ی تۆم..

شکۆی ئاریان

کی هه یه که من گه رم کاته وه؟ کی هه یه که هیشتا منی خۆشبووی؟ دهستی گه رم بجه نه ده ستمه وه، دلانیکم به دنی که مه کۆی ئاگر بن. مه گه ر نایینن وه کو بانگه راویك که پیتیه کانی گه رم که ن، له بان زه وی راکشام و ده لهرزم؟ تۆی! سۆزی ژیا نی راستینه سه ر سه راپام ده لهرزینی. له ژیر ته زووی سه رما و به سه ته له کدا هه لده لهرزم.. و له م نیوه دا، تۆش ئەی ئەندیشه، ئەی ئەندیشه ی رووداپۆشراوی تووره، منت له خۆ ته راندوو.

ئەی راوچی پشت هه وران، ئەی نیگای پر له ته وسو توانج که له تاریکیه وه تپیرامای، بمیینه که به بریسکه ی تۆ له پی که وتووم و توانای رابوونم نییه.

پیتج ده خۆم و په له قاژه ده که م. له ده ست هه موو ئازاره جاویدانییه کان ده نالینم، چونکه تیری تۆ ئەی راوچییه دلپه قه که، ئەی نه ناس، ئەی "خودا"، دللی کون کون کردووم.

تیری خۆت باویژه، دژوارترو به تینتر بیهاویژه، بیهاویژه تا ئەم دڵە تینکبشکینێ. چما دەست لەو جۆرە تیرهاویشتنەیی که به سووکی هەڵبەدە و برینداری دەکەیت، لێ نایکوژی، هەلناگری؟ بیژه: بەو نیگا دلێره قانەییە خۆت که بروسکە یەزدانی تیدا دەرده و شێ و هەرگیز لەبیینی نازاری خەلکی ماندوو نابێ، سەیری چ شتیکی تازه دەکەیت؟

تۆ خوازیاری مەرگی ئیمەیت، خوازیاری ئەشکەنجەدانی ئیمەیت، تەنھا خوازیاری ئەشکەنجەدانی. بەلام بۆچی — بۆچی، ئەی خوای نەناسی دلێره ئاوا من نازار دەدەیت؟

ناخ! ناخ! دەبینم که لەنیو تاریکی شەوێکی ئەنگوستەچاودا، بەرەو لای من دەکشیی. بەلام چیت لەمن دەوێ؟ قسە بکە! من تینکەشکینێ و زەجرم دەدە. ئۆی! پتر لەرادی پتوێست، لە من، نزیك که وتووی، لێم وەنزیك ئەوتووی تانا زارم دە، پرۆ پرۆ دە! لێرە مەمێنە که گوێ لەهەناسەم بگریت، بەخیلانە پروانیە ناخی دلەو سیخوپی بکەیت. ناخر بەخیلی بەچی دەبەیت؟ دوورکەوه! دوورکەوه! ئەو پەییژەت چما داناوه؟ مەگەر گەرەکتە لەو خانووه بچیە ژوور که ناوی دلێ منە؟ دەتەوێ پێ بنییتە نیوی و ریی نەییترین ئەندیشه کانی بگری؟

ئەي نەناسراو، ئەي بیئابروو، ئەي دز! بەتەمای رفاندنی چیت؟ دەتەوێ چم لەدەست دەریینی؟ چم بەزۆر لیبستینی؟ تۆ، ئەي پشکنەری ئەندیشه کانی من، تۆ، ئەي جەللاد، تۆ، ئەي خودا، چیت لێم دەوێ؟ نایا من دەبێ وەکو سەگێک لەهەمبەر تۆ بەسەر زەویدا گەوز بەدەم و بیپەناو کۆمەك، مەست و بیئاگا، عەشق و خۆشەویستی خۆم بەدەم دەستی تۆ؟

بەلام چاوەروانیەکی بێهۆودەت هەیه! گەرەکتە دیسان دارکاریم کەیت بیکە! لێ هەرچی هەیه من نامە سەگی تۆ. تەنھا رەنگە بێمە نیچیری تۆ، که دلێره قترین راوچیت! تەنھا رەنگە لەخۆبایترین بەخسیری تۆم، که ریگری پشت هەورەکانیت!

دە قسە بکە، چت لەمن دەوێ! ئەي کەمینگری رێ و بانان، ئەي که دەمامکی بروسکەو بۆرانت هەیه، ئەي نەناس، ئەي خودا، قسە بکە. بیژه: چیت لەمن دەوێ؟ سەیره! بۆ نازادکردنم داوای قەرەبوو دەکەیت؟ کەوايه داوای تاوانیکی گەرەم لیبکە، چونکە فیزی من رازی نییە باجی تاوانی بچووک بدات. کورت و بەجی قسە بکە: ئەمەش پەندێکە که فیزی من پێم دەدا.

ها ها!

خودی منت دەوێ؟ خودی منت دەر بەست و یەك دەوێ؟

ها ها!

شیتە! من نازار دەدە؟ بەتەمای زەجردانی فیزی منی؟

لەبری ئەمە، عەشق و خۆشەویستیم بەدەری — کێیه که هیشتا گەرمم کاتەوه؟ کێیه که هیشتا خۆشبوویم؟

دەستی گەرم بخە نیو دەستەکانی من — دلێك بەدەم من که مەکوێ تاگر بێ. خۆت بەدەم من، بەمنی گۆشەگیری گۆشەگیران، که لەبەستەلەکی کوێستانان، بەلێ لەهەفت تەبەقە بەستەلەکی کوێستانان ساردترم، بەمن که چاوم بەدوای دوژمنانی خۆمەوهیە و ئارەزووی نزیکبۆنەوهی ئەوان دەکەم! خۆتم پێ بەدە، بەلێ، خۆتم پێ بەدە، ئەي یاخی ترین دوژمنی من.

نا، نا، بگەرێوه، بەهەموو ئەشکەنجەکانی خۆتەوه، بۆلای ئەو کەسە که کۆشەگیرترینی گۆشەگیرەکان و تەنیاترینی تەنیاکانە بگەرێوه! بگەرێوه رامە که! گشت نازارەکانی من رووهو لای تۆ دادەرژین، دوایین بلیسە دلێ من لەبەر خاتری تۆ رەنگی ئاورینی گرتووه. بگەرێوه، ئەي خوای نەناسی من، ئەي نازارو خەمی من، ئەي دوایین بەختەوه ریبی من!

شیتیک، شاعیریک

ئەى دالى بلیسەدار، لەم ھەوا فینکە دلگیرەدا، کە نم نم خوناوی ئارامبەخش، کپو لەبەرچاوان نادیار، ئارام ئارام دەنیشیتە سەرى - چونکە خوناوی ئارامبەخش وەکو گشت ئارامبەخش و نەوازشکەرەن پێبەکی چوست و سووکی ھەبە - بێنەو ھەوا، بێنەو ھەوا یاد کە بێشتر چەند تینووی ئەشکی ئاسمانان، تینووی ئەمى خوناوان بویت، بێنەو ھەوا یاد کە لەتاو و شکی و شەکەتیی خۆت تینووتییکی چەند دژوار ئەوکی گرتبووی، چونکە لەو کۆرەپێبە بەپوش و پەلاش داپۆشراوەی کە رێگای مالى تۆ بوو، تیشکی بەسامى خۆرى دەمەو ئاوابوون بەنا بەدلى و تەنگبەینی ھەوا لەنیو لک و پۆبى درەختە رەشداگەرەکان لێدەدايت؟

گالته جارانه پێدەگوتیت: "دەلێنى یەکیكى لەعاشقانى ھەقیقەت؟ نا! تەنھا شاعیری، ئەو ناژەلە فیلبازو چاچۆکەى کە دەبى بەدواى پاروودا وەک کرم بەسەر زەویدا بجزى و ھۆشيارانه درۆ بکەى، بۆ فریودانى نیچەر، دێجامە بھەیتەر سەرت، بھەیتەر سەرت تا خۆت راوبکەیت.

ئەمەبە عاشقى ھەقیقەت؟ نا! وەھا کەسێک تەنھا شیتیکە.. شاعیریکە. ئەو کەسەى کە دەمامکی لەشیتى پۆشیووە بەردەوام و پێنە دەکا و بەرپێگای خوارو ناھەمواردا دەپوا، ھەندى جار بەسەر پرده درۆبێنەکاندا رەت دەبى و ھەندى جار لەسەر کۆلکە زێرینەى رەنگاوەرەنگدا دادەنیشى و ھەندى جاریش لەنیو ئاسمانە درۆبێن و زەویە درۆبێنەکاندا سەرگەردان دەبى، بێھۆ بەرپێگای خۆیدا دەپوا و بێھۆ دەووستى، وەھا کەسێک تەنھا شیتیکە، تەنھا شاعیریکە.

شیتى وەھا کەسێک عاشقى ھەقیقەتە؟ بەلام ئەو، نەخامۆشەو نەبێجۆلە، نەخلیسکاو نەسارد، نەگۆراوەو بووبیت بەپەیکەرێک کە کەمالى یەزدانى ھەبى، نەلەبەرامبەر پەرستگایە کدا وەستاو تە لەئاستانەى خواپە کدا پاسەوانى بکات.

نا! ئەو دوژمنى ئەو جیلوانەى تەقواپە. خوى زیاتر بەبیابانەکانەو گرتووە تا پەرستگاکان. وەک پشیلە، فیلبازو مەکرۆبە: لەھەموو پەنجەرە کدا بازەدا،

بەبێستنى ھەر دەنگێک بەوریایی سەیری دەوروبەرى خۆى دەکات، لەھەموو دارستانیکدا لەرووی چاوەروانى و ھەوہسەوہ، لووتى بەرز دەکاتەوہ. ناخ، بریا تۆش بتتوانیبا لەجەنگەلە دەست لێنەدراوہکاندا، لەنیو گیانلەبەرە درندە پرخەتوخال و رەنگاوەرەنگاکاندا کە جوانیى گوناھیان ھەبەو لەسەر لیوانیان شەوق و فیزو تینووتییى خۆینمژى و ھیزیکى دۆزەخى بەدى دەکرى، بۆ گشت شوینیک رابکەیت، بۆ ھەر لایەک تالان و دەستدریزی بکەیت، بجزى، درۆ بکەى.

یا وەک ئەو بازە بیت کە بەکاوەخۆر کونجکۆلانە نیگای خۆى دەپریتە نیو خەرنەدەکان، لەو گەر داوانە نژدەبیتەوہ کە ھى خۆینى و دواتر بەرەو لایان شۆر دەبیتەوہ، خول دەخوات و روو و زەوى دیتە خوار و تا دى نەویتەر و نەویتەر دەبیتەوہ تا لەپەر بەجۆلەبەک، بەتەکاندانیکى بال خۆى ھەلدەداتە سەر بەرخۆلەبەک، چونکە لەوساتەدا ئەو برسێى پارووی چەورە. گشت بەرخۆلەو مەرەکانى گەرەکن، لەگەڵ رۆحى ھەموو بەرخۆلان دوژمنە، لەئاست ھەرچیبەک کە نیگایەکی بەرخناسا و زولم لیکراوانە و لاوازی بەرخانەى ھەبى، دەرھەق ھەرچى لایەندارى و ھەستى بەرخدۆستانەى تىابى، رکو کینەبەکى لەئاستینەھاتووی ھەبە!

دەبىنى، ھەى شیتە، ھەى شاعیر، کە ھەوا و ھەوہسەکانت یا ھەوا و ھەوہسى ھەلۆن یا ھى پلنگ، ھەمان ئەو ھەوا و ھەوہسانەن کە تۆ ھەزار دمامکت بەسەر داکیشاوان تا لەتوورەبى خۆتیا و ھەشیرى!

ناخ! تۆ کە مرۆقى، تۆ کە ھەم خواى و ھەم بەرخۆلەبەکیشت لەورگدا جى کردۆتەوہ، خوا لەنیو بوونى خۆتدا پارچە پارچە کە، بەرخۆلەکەش ھەروا، پارچە پارچە یان کەو پێبکەنە، چونکە بەختیارى تۆ، بەختیارى پلنگ و ھەلۆ، بەختیارى شاعیر و شیت ھەر ئەوہبە چى دى نا.

ھەیفۆکى مانگ لەئاسمانى ساو و زولالدا، وەکو کەشتیبەکى سەوزباو، کە لەدەریابەکى ئەرخەوانیدا سنگى ئاوشەق دەکا، بەدەرکەوتووە. ئەو دوژمنەى خۆرو تیشکی ھەتاو، ئیرەبیانە دەکشى و رێگای خۆى تەى دەکات، بەھەنگاوى کپو

دزانه، له چۆمه لانه كان تىده پەرى — تىده پەرى تا بوارىك و دەدەست بىنى و ئەوان تەواو بسپىر تىتە دەستى تارىكى و مەدھۆشى.

ئەزىش رۆزگارنىك وەھا، بەھەمان شېو لەدوندى راستىخووازی و رۆشنووستىبى خۆمە وە ھاتمە خوار، چونكە لەرۆژ ماندوو ببوم، رووناكى نەخۆشى كەردبوم. ناچار نزيك ئىواران كەوتمە داوى تارىكىبە وە.

ئەى دلى داگىرسا و كە شەكەت و وشك و تىنووى، ئايا ھىشتا وەبىرتە، وەبىرتە كە ئەو دەمانە چەندە تىنو و بووى؟ ناخ! ناخ! خۆزگە لەمە بەدواو ھىتەر لەھەموو راستىھە كان دوور بام، ئىتەر لەشەيتىك زىتەر لەشاعىرىك زىتەر نەبام!

لەنۆ كچانى بىباندا

.. "ئىنجا رىبوارە كە كە ناوى تارمايى زەرتەشت بوو، وتى: "مەرۆ، لەگەل مەدا وەمىنە، چونكە گەر تۆ نەبىت جارىكى دى خەمى گرانى كۆن دىتە وە وىزەمان. لەمىتە جادووگەرىكى پىر كالاى ناؤمىدى قەرزى خۆى بەئىمە ساغ دەكاتە وە. سەبرى ئەو رىبەرە پارىزكارە بەسالاچو وە بكە، كە چاوانى تۆى ئەشكە و ھىشتا ھەناسەى تازە نەكردۆتە وە دىسان بۆ سەفەر بەنىو دەرياي خەمان سواری كەشتى بۆتە وە.

تازە واتىدەگەم كە ئەوانە لەھەمبەرى مەدا روالەتى باش دەنوینن و خۆ دىنەپىش تا خەم و نازارى دەروونىان وەشیرن، مەرج دەبەستم كە ئەگەر شاھىدىكىان نەبا، ئەوانىش وەكومە جەلەوى خۆيان دەدايە دەستى ناؤمىدى و ئەو يارىبە خەماو بىبەيان دەستى پىدەكردە وە .

- يارىبە خەمگىنانەى ھەورە كۆچەرىبە كان، ئاسمانى رەشداگەراو، خۆرە شاردرارە كان، بايە بە نالە نالۆ خەزانىھە كان.

- يارىبە خەمگىنانەى ھاوارو گەلەى ناؤمىدانە و بە ئىش و ژان.

ئەى زەردەشت لەگەل مەدا وەمىنە! نازانى چ نازارىكى نادىار ناخى ئەم خەلكەى داگرتو وە، كە دەيانەوى پەردەكە لادەن و ناخيان بچەنەرەو! نازانى ھەورە رەشە كان چۆن بەرى ئەم ئاسمانەيان گرتو وە!

تۆ ئىمەت بۆسەر خوانى پەندو ھزرەكانى خۆت بانگكرد و خواردىنى وزەدارت بىبەخشىن. مەھىلە لەدوماھى ئەم بەزمەدا، چىتر سستى و خاوخلىچىمان بەسەردا زال بىتتە وە دىسان لاوازی ژنانە روومان تىبكات.

تەنيا ھەر تۆى ئەى زەردەشت، كە دەتوانى دەوروبەرى خۆت پركەى لەوزە و سەفا. لەكۆى ھەوايەكى پاكتر و باشتر لەھەواى ئەشكەوتە كوئىستانىھەكى تۆ دەست دەكەوى؟

پىتوانەبى كرىچ و كالا نە قسە دەكەم، چونكە لەمىتە بەچوار دەورى دنيا دا دەگەرىم و زۆرم دەقەر و كەش و ھوام بىنبون، لى لەھىچ جىبە كدا ھەوايەكى وەكو ئەو ھەوا پىر سەفا و خۆشەى كە لاى تۆ ھەيە نەمدىو وە.

تەنى.. تەنى.. ناخ! ئەى زەردەشت من لەبىر كەوتنە وەى بىرە وەرىبىكى كۆن بىبەخشە، مەخشە كە ئىستا سترانىكەم ھاتۆتە ياد، كە رۆزگارنىك بۆ كچانى بىبانم چرى، چونكە ئەوى رۆزى، ھەوايەكى دلگىرو فىنكى رۆژھەلاتى پىرلەپاكى و وزەم لەھەرىمى ئەو كچانە بەدىكرد. لەو دەقەرە بوو كە توانىم چەند ساتىك لەئەروپاي پىرى تارىك و شىدارو خەمۆك، دوور كەومە وە.

لەم رۆزگارەدا دلى خۆم داىە ئەو كچانەى رۆژھەلات و ئەو دەقەرە نارام و ئەو ئاسمانە بىنگەرد و سامالىانە.

نازانن كە ئەو كچانە چەند جوان و دلگىربون، كاتى لەسەما و ھەلپەركىبى خۆيان دەبوونە وە، بەروخسارىكى شكۆمەندانە، بەلام بىتتە وەى ھىچ بىر و ئەندىشەيەك مىشكىان ماندوو بكات لىدەدەنىشتن. ئەوان لەو مەتەلانە دەچوون كە بەئاسانى دەشى ھەلىانىبىنى. من ئاوازی نىوەرۆى خۆم بەشانازى ئەو كچانەى بىباندا تىبەلكرد.

ریبوار که ناوی تارمایی زهردهشت بو، قسهکانی خۆی کردن و بهر لهوهی کهس دهرفهتی وهلامی هه‌بێ، چهنگی په‌یامبه‌ری کۆیستانی گرتە دست و ژیر و هینمانه چاویکی به‌ده‌وروبه‌ری داھینا. چوارمه‌شقی روونیش و هیند به‌شه‌وقه‌وه هه‌ناسه‌ی هه‌لکینشا، ده‌توت دوا‌ی ماوه‌یه‌ک له‌ده‌قه‌ریکی تازه، هه‌وایه‌کی تازه‌ی ده‌ست که‌وتوه. ئینجا ده‌ستی به‌ژهنین کرد و به‌سلامه‌تی کچانی بیاباندا ئەم ئاوازه‌ی هه‌لدا:

بیابان فراوانتر ده‌بێ؛ مالتۆیران ته‌وه‌ی بیابانگه‌لیکی له‌نیۆ دلدایه!

ئها! چهند به‌شکۆیه! ده‌ستپێکیکی چهند شکۆداره که شکۆیه‌کی ته‌فریقایانیه‌ی هه‌یه. شایسته‌ی شیرێک، یا هی مامۆستایه‌کی زانستی ئاکاره. به‌لام له‌دیدێ ئیوه ته‌ی دۆسته جوانه‌کانی من ته‌مه هه‌موو شتیکی نییه، له‌روانگه‌ی منه‌وه بایه‌خداره، چونکه یه‌که‌مجاره، پیاویکی ته‌ورویایی توانیویه له‌ته‌ک ئیوه‌دا، له‌ژێر لک و پۆپی دارخورماکان دا‌بنیشی. به‌راستی که‌ه‌لکیشه! له‌ناستانه‌ی بیاباندا دانیشتووم و ئاوا زوو لێدووور که‌وتومه‌ته‌وه. هینشا وشکی سارا که‌وه‌رپیی نه‌کردووم، که‌چی خۆم به‌قوربانی ته‌و ده‌قه‌ره ده‌بینم.

بیابان تازه‌ی زاری خۆی که‌ پر بۆن و به‌رامه‌ترین زار بو، بۆ باویشکدان کردبوه‌وه، که‌ من که‌وتمه‌ نیویه‌وه و خۆم له‌نیۆ ئیوه ته‌ی دۆسته جوان و دلگیره‌کام بینیه‌وه.

سلاو، سلاو له‌ ته‌ونه‌هه‌نگه که‌ ئاوا دلێ به‌میوانه‌که‌ی خۆشبوو و خۆشه‌ویستی خۆی بۆ نواند. هه‌لبه‌ت له‌ئاماره‌ی زانایانه‌ی من گه‌یشتوون. سلاو له‌ ورگی که‌ ئاوا بوو به‌ده‌قه‌ریکی هیند دلگیر. گه‌رچی له‌و باره‌یه‌وه دوودلتم - چونکه ته‌ز له‌کیشوه‌ری ته‌ورویاوه هاتووم، که‌ وه‌ک ژنانه‌ی به‌ته‌مه‌ن دره‌نگ باوه‌ر ده‌کاو به‌دگومانه. خوا بیخاته سه‌ر ریی راست!

نامین!

هه‌نوکه له‌م ده‌قه‌ره فراوانه‌ی دانیشتووم، له‌ده‌نگه‌ خورمایه‌ک ده‌چم که‌ هه‌تاو لێدای و تژی شیله‌و زه‌رد وه‌کو ره‌نگی زێری لێهاتیب و چاوه‌رپیی ده‌می وه‌ک خونه‌چه‌ی کچیکێ گه‌نج بکا، به‌لام پتر له‌خودی ته‌و ده‌مه، تامه‌زرو‌ی ددانه‌ سارد و تیژو

بهره‌کانی بێ، چونکه هه‌ر ته‌و ددانانه‌ن که‌ ده‌بێ دلێ گه‌رمداهاتووی ته‌و ده‌نگه‌ خورمایه‌ هه‌لبدرن و بیکه‌نه‌ قوربانی.

ئه‌زیش که‌ له‌و میوه‌ باشووریانه‌ ده‌چم، لێره له‌سه‌ر زه‌وی لێپراکشام. زینده‌وه‌ره‌ بالداره‌ چکۆله‌کان هه‌ستیان به‌بوونم کردووه و تێمه‌ره‌هاتوون. تاسه‌و هه‌وه‌سی سه‌یری چکۆله‌تر له‌و زینده‌وه‌رانه، به‌لام شیتترو گونا‌ه‌کارتر له‌ده‌ورمدا باله‌فریانه. جگه‌ له‌وه، ته‌ی کچانی گه‌نجی هین و چا و پرله‌ترس، من خولیای ئیوه‌م که‌ وه‌ک پشیله‌ میینه‌کانی من وان و ناوتان دۆدۆو زوله‌بخایه. ته‌گه‌ر بتوانم هزریکی درێژ له‌بۆته‌ی وشه‌یه‌کی کورتدا جیب‌که‌مه‌وه، ده‌بێ بیژم که‌ بوونه‌ته "ته‌بو‌له‌ول" (خوا له‌و گونا‌هه سه‌ر زا‌ره‌کیه‌م به‌خشی!). ئیستا له‌م ده‌قه‌ره هه‌وایه‌کی دلگیر به‌دی ده‌که‌م، که‌ به‌راستی وه‌ک هه‌وا‌ی به‌هه‌شته. هه‌وایه‌کی روژن، سووک به‌تیشکی زێپینه‌وه، جوانترین تیشکێک که‌ تا هه‌نوکه له‌مانگه‌وه داکشایی. - گه‌لۆ ئایا ته‌مه‌ زاده‌ی ریکه‌وته، یا وه‌ک ته‌وه‌ی په‌یامبه‌رانی به‌ری ده‌بگیرنه‌وه، له‌چاره‌نووس و حیکمه‌تیکی تایبه‌ته‌وه سه‌رچاوه‌ی گرتووه؟ دلنیا نیم، چونکه من له‌کیشوه‌ری ته‌ورویاوه هاتووم، که‌ وه‌ک ژنانه‌ی به‌ته‌مه‌ن دره‌نگ باوه‌ر و به‌گومانه. خوا بۆ رینگای راست رینۆینی بکات!

نامین!

ته‌ی دۆستانی جوان و دلگیر، نوکه ته‌ز لێره لێپراکشام. جامی لووتی خۆم له‌باده‌ی بۆن و به‌رامه‌ی ته‌م هه‌وا خۆشه‌ تژی ده‌که‌م. نه‌ئایینه‌یه‌که‌م هه‌یه نه‌بیره‌وه‌رییک. چا و ده‌برمه‌ دارخورمایه‌کی بالابه‌رز، که‌ وه‌ک سه‌ماکه‌ریک لارده‌بێ و راست ده‌بیته‌وه‌وه که‌مه‌ری خۆی به‌شلکی پیچ و تاو دده‌ا. به‌چه‌شینیک ته‌گه‌ر ئاوا ماوه‌یه‌ک سه‌یری بکه‌یت، هه‌وه‌ست ده‌چیته‌ لاسایی کردنه‌وه‌ی. سه‌ماکه‌ریک که‌وا‌ی بۆ ده‌چم ماوه‌یه‌کی درێژ، ماوه‌یه‌کی زۆر درێژ هه‌روا له‌سه‌ر یه‌ک قاچ وه‌ستاوه - پیماوه‌یه که‌ هه‌ر له‌بیری چۆته‌وه قاچیکێ تریشی هه‌یه. به‌هه‌رحال، ده‌زام که‌ له‌خۆوه ماوه‌یه‌ک له‌دوی ته‌و هاوکاره‌ بزهر، ته‌و دووه‌مین گه‌نجینه‌یه‌ گه‌راوم - ئاگادارن

له نیو بالنده شکاریه کاندا

ئەو کەسەى کە بەتەمای نیشته جیبوونی ئیڕهیه، زۆر زوو دەبیته قوربانى ئەم کردەوانه. بەلام تۆ، ئەى زەردەشت، مەگەر خەرەندى قوولت خۆشناوی؟ مەگەر لەو سنۆبەرە ناچیت، کە هەمیشە هەز بە دۆلائییه کان دەکات و رەگ و ریشالەکانى خۆى لەوێ دادەکوئى، کەتەنانهت بەردیش کاتى لەتەنیشتیدا لار دەبیتهوه لەترسان دەلەرزى، لەلیواری کەندراندا کە هەموو شتیەک لەدەورووبەریاندا روو لەغلۆربوونەوهیه، دووچارى دوودلی دەبى، لەهەمبەر بیسهبرى و ناارامى لافاوه خرۆشاوه کاندا خۆى دەداته دەستی چاره نووس و هەولدهدا هیمن و وریابى و ناوا تەنیا دەمیتهوه..

تەنیا! لى داخۆ کى بى لیڤه بیته میوانى؟ بیته میوانى تۆ، رەنگە بالندهیه کى شکارچى بى کە بەو پەرى دلرەقیه وه ملی نیچیره لەپەلوپۆکە وتوو هەمەى خۆى گرتبى و قاقا پێیکەنى، پێیکەنى شاهینیکی شکارچى..

بەگالته پیکردنیکی دلرەقانه، دەلی: ئەو هەموو منجریه بۆ چى؟ ئەوهى کە دۆلەکان و گەرداوه کانى خۆشدهوین دەبى بالى بەهیژى هەبن. نابى وەکو تۆ لەنیوان زهوى و ئاسماندا بە هەلواسراوى میتهوه!.. ئەى زەردەشت، هەى دلرەقترینى نەمرودەکان، کە پیشتەر خوات راو دەکرد، تەلهى تەقواو تیری خراپەکاران بوویت، نووکه خۆت بوویت بەنیچیری خۆت. خۆت بەدواى خۆت دەکەوى و دەستکەوت لەخۆت دەگرى و خۆت دەکەیتە ئامانجى تیری گیانهنگیو..

ئێستا بەو هەموو فرەزاینهیی خۆت بەتەنى ماویتهوه. لەگەل خۆتدا تەنیا ماویتهوه. لەبەرەمبەر سەد ئاوینهدا وەستاوى و خۆت وەك چۆن هەیت نابینی، خۆت بەپەتلى خۆتەوه دەخنکینی، ئەى ئەوهى کە ریبى راستى خۆت دزویه تەوه، ئەى ئەوهى کە جەللادی خۆتى! چما خۆت بەزنجیری زانستی خۆت بەستۆتەوه؟ چما هیشتت بکەویتە داوى بەهەشتى ئەژدیهايه کى پیر؟ چما لەنیو ناخى خۆتدا کەوتیه

کەمەبەستم قاچه کەى تریه تی - واتە لەداوینی جله جوانه کانی ئەو سەماکەرە کە لەباوه شینکەریکی پر چین و پوله کەدار دەچى، گەراوم و هەنووکەش ئەى دۆسته جوانه کانی من، قسەکەم باوەر بکەن، کە لەبەرەتدا هەوالینک لەقاچه کەى تریه وه نییه. ونى کردوووه بۆ هەمیشە لەدەستی داوه! مخابن کە ئەو قاچه نازەنینه ون بوو. بەراستی ئەو قاچه تەنیايه، کە غەمگین و ناو مید وازى لێهینراوه، ئیستا دەبى لەکوئ بى؟ رەنگە بەهۆى نازایه تی لەپراده بەدەرى خۆیه وه، لەشیڤى دپندهى یال تیکچرژاوه لەدیوى خویتریش نەترسى. لەوانه شه تا ئیستا خورابى و ئیسک و پروسکە کانی جورابن - مخابن رەنگە تەنانهت ئاسه وارى ئیسکە کانیشى نەما بى!

ناخ! ئەى کچانى دلناسک، مەگرین! ئیوهش دەنکه خورماکان، ئەى مەمکه شیرداره کان، نەیشە کەرەکان، کە بەریکی وەکو کیسهى چکۆلەتان هەیه، مەگرین. تۆ، ئەى دۆدۆ رەنگپەریو، ئەسیرین مەریژە، تۆش، ئەى زوله یغا هەولده وەك پیاو بویر بیت.. بەلکو بشیم دەمانى بەهیزکردنى دلتان بۆ دابینکەم؟ هەر لیڤه ئامادهى کەم؟ پەندىکی پیرزتان پیشکەش کەم؟ بۆ چاکە کردن پشتتان بگرم؟

ئەى شکۆ و مەزنايه تی من، لەجیبى خۆت بچولتى. ئەى شکۆى مرۆقى خاوهن تەقوا، ئەى شکۆى ئەوروپایی، رابه. ئەى شنەى ئاکاره جوانه کان بشنى. ئاخ من دەمهوى جاریکى کەش بنه رینم. جاریکى کەش وەك شیریکى بەناکار بنه رینم، تا هیژم تیدایه. دەمهوى لەبەرەمبەر کچانى بیاباندا بنه رینم، چونکه نوزەنووزى تەقواو چاکە کارى زیاتر لەهەموو شتیەک نیشانهى ئەوروپاییه کانه. خۆراکیکه کە دەبى زگی برسیان دامرکینیتەوه، جا خۆ ئەزیش ئەوروپاییم. دەتوانم چیبکەم؟ خاوهند یارمەتیم بدات!

ئامین!

بیابان فراوانتر دەبى. مالتویران ئەو کەسهیه کە بیابانگەلینکى لە ناو دل دايه!

کنه کردنی بوونی خۆت؟ نووکه ئیتر به ژههری نه ژدیهايه کى (*) نه خۆش، نه خۆش که وتوویت. نهو زیندانیه پیت که پشتت له ژیر باری خه ماندا چه ماوه ته وه و له چالی کانزایی خۆتدا سهنگینترین بهرد دینییه ده. له ناخی بوونی خۆتدا، به دەوری خۆته وه دیوارت هه لچنیوه، خۆت هه لده کهنی و کنه کاری ده کهنی و ناشیانه له م چاله دا به دواى تهرمی مردوو پیکدا ده گه پری..

له ژیر سه د باری گراندا که خۆت هه لچنیوون، خه ریکی له په لوپۆ ده که ویت، نه و له په لوپۆ که وتوه تۆی، تۆی و ده شزانی، تۆی که خۆت ده ناسی، تۆی، نهی زه رده شت، نهی زه رده شتی زانا!

به دواى گرانترین باردا ده گه پرایت، خۆتت دۆزیه وه، ئیدی ناتوانی له خۆت جوئ ببیه وه.

ئێستا وهك نهو که سهی که ئیدی برستی راوه ستانی نه ماوه، له سه ر زه وی لێ پراکشاهه و گوئی بۆ ده و روبه ری خۆی هه ل خستوه. تۆ نهی زه رده شت، رۆحیکی که شیوهی خۆی گوپیوه و روخساریکی ناشیرینیت به خۆه گرتوه و به لاریدا به ره و گوپی خۆت ملی ریت گرتوه، له بیره پشته به سواری ته سپه دارینه کانی غرووری خۆت، چه ند سه ر بلندو به رزه فر بوویت! به ر له م ته نیاییه، بیخوا بوویت، جگه له شه یتان، شه یتانی فه رمانه رای سوورپۆشی مه مله که تهی کوفرو بویری، هیه چ که ست له ته کدا نه بوو، هیه چ که س!

لی نووکه - له نیوان دوو نه بووندا نازار ده کیشی. بوویت به خالیکی سه رسوپمان، مه ته لئیکی هه ل نه هینراوی - مه ته لی بالنده شکارییه کانی! - به مزووانه نه و بالنده انه، برسیی نه و ریچاره یه ده بن که ده بی تۆ بۆ مه ته لی بوونی خۆت بیان دۆزیه وه، به مزووانه له ده و روبه ری تۆدا که مه ته لی نه وانیت، له شه قه ی بال ده دن، له ده و روبه ری تۆدا به باله فره وه هاتوون، که له نیوان زه وی و ئاسماندا به ئاوا ماونه ته وه! له ده و روبه ری تۆدا، نهی زه رده شت، نهی ناسینه ری خۆت، نهی جه لادی خۆت!.

(*) نه فعی: جو ره ماریکه که ژه ره که ی کوشنده یه.

شانازی و نه به دیهت

(۱)

له که یه وه لیره ی؟ چه ند ده بی ئاوا له سه ر باری ئیش و خه مان دانیش تووی؟

ئاگا داریه، به ری نه و دانیش تنه ی تۆ له خه م و نازار به ولا وه شتیک نابی.

به راست زه رده شت بۆچی له قه دپالی کویتانه وه به ره و خوار ده خزی؟ له میژه که نه و تووره و کپ و نیگه ران، ده روانیته ده و روبه ری خۆی؟ به لام له ناکا و برووسکه یه کی ورشه دارو سه رسامکه ر له قوولایی دۆلاییه وه روو به ئاسمان شریخه ده داو سه رتاسه ری کویتانه که دینیته هه ژان... ناخ! وا تووره یی و کینه ده گه ل گه رده لوولدا ئاویته بوونه و بوونه ته نه فرهت. ئیستا تووره یی زه رده شت وه کو لافاویک له ترۆپکی چیاوه به ره و خوار هه لیکردوه.

نه گه ر هینشتا رووپۆشیک شك ده بن، خۆتانی له ژیریا پیندا پۆشن!

نه گه ر نوینگه یه کتان بۆ ماوه ته وه، بچه نیویه وه، چونکه کاتی نه وه هاتوه که گرمه و تریشقه ی هه ورو برووسکه هه لباکا و بنمیچ و دیواره کان بیینیته له رزه. کاتی نه وه هاتوه هه ورو تریشقه لیبداو نه و راستیانه رۆشن کاته وه، که بۆنی ئاگریان لیدئ، چونکه زه رده شت نه فره تی کردوه...

(۲)

من نه و سکه زیره ی که له بازار به بره وه و پینده گوتری "شانازی"، به هیه چ داده نیم و به نه فرهت و بیزاریه وه ده یخه مه ژیر پیمه وه.

نه و که سه ی له پاداشتی هونه ره که یدا داوی ده ستحق ده کات، که سه یکی بیه ونه ره. لینگه ری نه وانه ی که خوازیاری نه و زیرو زیوه بازارپانه ن، با بۆ وه رگرتنی

دهست پانكهنهوه، چونكه نهو كهسه نهو زيپرو زيوانه ودردهگرئ، كه خوئ مایهی فرۆشتن بی.

- دهتهوئ نهوانه بكری؟ وهره! گشتیان بۆ فرۆشتن! لی لهو سهو ودايهدا نرخیکی گونجاو بیژه و کيسه ی پر دراوی خوئ راوه شینه، رابوه شینه با پاره کانت زرینگیان بیټ، تهگهر نا مانای وایه دانت به تهقوای نهوان داناوه.

مهگهر نازانی كه نهوان گشتیان كهسانی پارێزكارو بهتهقوان؟ شانازی و تهقوا ههمیشه شان به شانی یهك دهرون. تا دنیا دنیایه خهلكی بهشانازی بههای تهقوا دهدهن و زرینگی سكهی شانازییه كه دنیا لهسه رپی رادهگرئ.

بهلام لیگه رپی بلا نهز قهرزاری ههموو پارێزكارانی جیهان م. لیگه رپی با لهبهردهم خاوهن شانازییه كانی سهرزه ویدا له كرمیکی بچوك زیاتر نه م، چونكه ههر لهگه لئ تهوهی خوئ له نیو نهو جوژه خهلكه دا دهبینمهوه، دلئ نارزهووی سووكایه تیکی بیسنوو دهكات.

من نهو سكه زپره ی كه لهبازاری جیهاندا به برهوه و ناوی شانازییه، به هیچ داده نیم و به نه فرهت و بیزاریه وه ده بجه مه ژیر بی م.

(۳)

خاموئش

ئیسنا ئیتر له بهرام بهر شانازی و پارێزکاری، له بهرام بهر شته هیچ و چنه ییه كان نیم، چونكه ههنو كه روویه پرووی راستییه مهزنه كانه وه وه ستاوم. نوو كه ئیتر یان ده بی خاموئش و بیدهنگ مینمه وه، یان قسه ی مهزن بیژم، نه ی زانیی، نه ی هزری من، قسه ی مهزن بیژه!

سهیری سهروه وه ده كه م: لئك لئك شه پۆلی رۆشنایی به سه ریه كدا دین و ده چن و تیده پهن. نه ی شهو، نه ی بیدهنگی، نه ی دهنگی مه رگ!.. بروانن: له شوینی زۆر دووره وه، ئاگرێکی دره وشاوه ئارام ئارام به ره و من دیت...

نه ی پیكهاته ی ناوازه ی گهردوون! نه ی كوومه له خه ون و نه ندیشه ی جاويدانی، ئایا نه مه تهوئ رووتكردۆته لای من؟ به لام چۆنه كه جوانیی خاموشیه كه ی تهو، نه و جوانییه ی كه هیچ چاوئك له جیهاندا نه بیینیوه، له بهر چاوه كانی مندا راناکات؟ نه ی رووكاری ههره به رزی بوون، نه ی كوومه له خه ونی جاويدانی، خوئ له من باشر نه و رازه ی كه سهروودی تووره یی خه لك و سهروودی میته ره بانیی منه ده زانی! خوئ ده زانی كه خوئ جاويدانیت، چونكه بوونت پیویسته. ئاگری عه شقی من جاويدانانه بلیسه ده دا، چونكه ده بی به بلیسه بیټ.

نه ی رووكاری ههره به رزی بوون، نه ی پیكهاته ی ناوازه ی گهردوون، كه هیچ ئاره زوویك ناگاته ئاستانه ی تهو هیچ نكوئینیك داوینی تهو ئالوده ناكات. نه ی رووكاری نه مری ژیان، من جاويدانانه لاگری بوونی تهو ده م، چونكه، نه ی ته به ده یته، تهو خۆشه وئ!

نیشانه ی ئاگرین

لیره، له ناو دلئ دورگه دا كه ده لئین په رستگه یه کی به ردینه، له نیو شه پۆله كانی ده ریادا سه ری قووت كردۆته وه، له ژیر ئاسمانی تاریكدا، زه رده شت ئاگری كوئستانی خوئ كردۆته وه، ئاگرێکی داگیرساندووه كه بۆ ونبوه كان نیشانه و ریگای ده ربازبوون و بۆ نه وان هیش كه توانای وه لامدانه وه یان هه س خالی سه رسورمانه. بلیسه ی سپیی ئاگر، عاشقانه روو له دووره ده ست ده كات و به ره و به رزاییه ئارامه كان و هه وای فینك و دلگه ریان ری ده كات، ده لپی ماریكه و به بیئۆقره ییه وه كینگل ده دا و پیچ ده خوات.

من ئەم ناگرە پیرۆزەم لەبەرەمبەر خۆمدا داناوە، چونکە ئەم ناگرە رۆحی منە. مەگەر ئەوە نییە رۆحی منیش هەمیشە ئارەزووی لەناسۆی نەناس و دوورە دەست هەبێو بەگرێ دانەسە کناوی خۆیەو تا دێ زیاتر روو لەبەرزابی دەکات؟ بەلام چما زەرەدەشت لەپێدا خۆی لەگیانداران و مەزقەکان دوورخستەو؟ چما زەوی و وشکانی جێهێشتن؟

ئاخر ئەو شەش قۆناغی تەنیاپی تێپەراندو بە شەش خاوی گۆشەگیریدا رەت بوو، لێ بۆ تەیکردنی حەوتەمین قۆناغی تەنیاپی، زەوی لەدیدى ئەودا مەزلگەیهکی پوچ بوو. دەریاش کیفایەتی نەکرد.

زەرەدەشت پەنای بەرەبەر دوورگەیهکی لاپەرگەى ناو شەپۆلەکان. چوو کۆیستانو بووە بلیسەى ناگرو روو و حەوتەمین گۆشەگیری، کڵپەى دا.

ئەى ونبووەکانى رێی ژیان، ئەى وێرانەکانى پاشاوەى ئەستێرە دێرینهکان، ئەى دەریاکانى داهاتوو، ئەى ئاسمانە تاریکەکان، هەنووکە ئەز بەرەو ئیو هەمووان، بەرەو ئیو و هەرچى مەزەهرى تەنیاپی و گۆشەگیریه هاتووم، بەرسقى پەيامى پیرۆزى ناگر دەنەو، بەرەو لای من کە راوچى کۆیستانە سەرکەشە کام وەرن و من لە حەوتەمین گۆشەگیری: لەدواين گۆشەگیریم نزیك کەنەو!

ئاوازی شەو

شەو: قەلبەزە هەلبەزیووەکان، بەرزتر لەهەمیشە دەپەیقنو رۆحی من خۆی قەلبەزەیهکی هەلبەزیووە.

شەو: ئاوازەکانى عەشق لەخەوئى هەستاون و رۆحى من، خۆى ئاوازیكى عەشقه.

لەدەروونی مندا نیگەرانیەکی ناارام هەبێو هەول دەدا دەنگ هەلپێ. تاسەى عەشقیكى شاراوەم لەدل دایەو بەزمانى عەشق تێپهه لکردۆتە ستران.

رووناکیم، خۆزیا تاریکی بام! بەلام تەنیاپی من هێندە سەنگینه کە دەبێ هەروا لەبازنەى رۆشنایدا وەمێنم! بریا لەجێی ئەو رۆشناییه تەنها لەنیو شەو و تاریکیدا دەبووم. ئەو دەم دەمتوانی سەرنیتمە سەر مەمکی رۆشناپی و شیرى لیبۆشم. دەمتوانی بۆ ئیو ئەستێرە چکۆلە درەوشاوەکان، کە گۆلەستێرە ورشەدارەکانى ئاسمان، دروود بنیروم لە رووناکیتان سەرمەست بم.

بەلام نووکە من لەرووناکیی تاییەتى خۆمدا دەژیم، لەبرى ئەوى بەدوى رووناکیدا بگەرپم، هەول دەم ئەو گرۆ کڵپانەى کە لەبوونی خودى مندا سەرچاوە دەگرن، داڕکێنمەو.

لەگەل بەختیارى ئەوانەى دیارى وەردەگرن بیئاگام، چونکە هەمیشە پیمابووە کە مەزقە بدزى باشتەر لەوى وەربگرى.

هەژاریى من بەرادەیه کە کە هەردوو دەستم شەو و رۆژ لەبەخشین ناوەستن، بەرەوام بەتاسەى دیدارى ئەو چاوانەو دەم کە چاوەروانن، چاوەروانى ئەو شەوانەن کە بەتریفەى هەوەس رووناک بوونەتەو؟

ئەوانەى کە دەبەخشن، چەند بەدبەختن! هاوار! ئەى گیرانى خۆزى من! ئەى ئارەزووی هەبوونی ئارەزوو! ئەى ئەوپەرى مگیزی برسیتی و تیری! ئەوان خەلات لەمن دەستینن، بەلام ئەى من چی دەتوانم لەوان بستینم؟ لەنیوان دان و ستاندا چالێكى قوول هەبێ، بچوکتینى چالەکان لەهەمووان درەنگتر پردهبیتەو.

جوانیى من خۆى ئەو برسیتییهى پێبەخشیوم خراپە لەگەل ئەوانەدا بکەم کە بەتیشکی خۆم رووناکیان دەکەمەو دەست بەسەر دارونەدارى ئەو کەسانەدا بگرم کە چاکەم دەگەلدا دەکەن.

ئەمەرو ئاوام دەوئ چونکە تینووی بەدخوازیم.

ژیریم عەودالێ تۆلەیه. بێتۆقرەیم لەپشت پەردەى تەنیاپیمەو سەر دەردینى. ئەو شادییهى کە لەبەخشیندا پێم دەپرا، بەهۆی زۆر بەخشینەو مرد. ئەو پارێزکارییهى کە هەمبوو، لەبەر زیادەرۆپی خۆیەو، لەخۆی تیر بوو. ئەو کەسەى

که هه‌میشه دهبه‌خشیته‌وه، مه‌ترسیی ئه‌وه‌ی له‌سه‌ره که ئیدی هه‌ست به‌شهرم نه‌کات.

ئه‌و که‌سه‌ی که‌گشت مال‌و دارایی خۆی بداته ئه‌وانی دی، به‌هۆی پێهه‌ل‌په‌ین له‌دابه‌شیندا ده‌ست و دل‌ی خۆی له‌ په‌ل و پۆ ده‌خات.

ئیدی چاوانی من له‌به‌ر دیداری شه‌رم‌نی سواکه‌ران، فرمی‌سکیان تینازێ. نا ئیدی ده‌ستی من له‌به‌رامبه‌ر له‌رزینی ئه‌و ده‌ستانه‌ی بۆ سه‌ده‌قه پانده‌کریته‌وه، ناله‌رزن.

ئه‌شکی چاوه‌کام بۆ کوێ چوون؟ ئه‌و جۆش و خۆشه‌ی له‌دل‌مدا هه‌بوو، چی لیهات؟ ناخ! ئه‌ی ته‌نیایی گشت به‌خشیته‌ران! ئه‌ی بیده‌نگی گشت مه‌شخه‌له‌کان! له‌بۆشایی ناسماندا چهند خۆر هه‌ن! به‌رووناکی خۆیان ده‌گه‌ل هه‌موو سیبه‌ریک ده‌دوێن، لی بۆمن بیده‌نگن! ناخ روژشایی هه‌میشه دوژمنی مه‌شخه‌له‌..

خۆره‌کان له‌ناخه‌وه دوژمنی مه‌شخه‌له‌کانن، له‌گه‌ل گشت خۆریکی تریشدا ناکۆکن. خۆره‌کان وه‌کو لافا و به‌رپیی خۆیاندا ده‌رۆن، چونکه له‌و رێگایه‌وه ده‌توانن خۆیان ساردکه‌نه‌وه. لی ئیوه‌ی زاده‌ی تاریکی و شه‌و، ته‌نێ ئیوه‌ن که گه‌رمایی خۆتان له‌مه‌شخه‌له‌کانه‌وه ده‌ده‌ست دینن. ناخ! ته‌نێ ئیوه‌ن که شیری فیئکی له‌مه‌مکی روژشاییه‌وه ده‌مژن.

به‌داخه‌وه که له‌هه‌موو لاره کێوی سه‌هۆل ده‌وری گرتووم. سه‌هۆل ده‌ستم ده‌سووتینی. به‌داخه‌وه که من تینویتییکم هه‌یه که تینویتیی ئیوه داینامرکینیتته‌وه.

شه‌وه، ناخ! من بۆچی روژشایییم؟ بۆچی تینویتیی ئیوارانم؟ بۆچی ته‌نیایییم؟ شه‌وه. هه‌وه‌سی من وه‌ک شه‌پۆلیک له‌سه‌رچاوه‌ی بووندا سه‌ر هه‌لده‌گری و ئه‌و هه‌وه‌سه، هه‌وه‌سی وتنه.

شه‌وه، نوکه ئیدی گشت قه‌لبه‌زه هه‌لبه‌زیوه‌کان به‌ده‌نگی به‌رزتر ده‌په‌یقن و روژی من خۆی قه‌لبه‌زه‌یه‌کی هه‌لبه‌زیوه.

شه‌وه، نوکه ئیدی ناوازه‌یلی عه‌شق له‌خه‌و هه‌ستاوان و روچی من خۆی ناوازیکی عه‌شقه.

ئه‌مه‌یه ئه‌و سه‌روودی که زه‌رده‌شت خویندی.

دوایین خواست

ده‌مه‌وێ بم، وه‌ک چۆن پێشتر ئه‌وم بیینی که مرد - ئه‌و دوسته‌ی سه‌رده‌می تاریکیی لایم، که وه‌ک خویه‌ک نیگایه‌کی بروسک ئاسای هه‌بوو. قوول و که‌یلی ناارامی بوو، سه‌ماکه‌ریکی راسته‌قینه‌ی مه‌یدانی جه‌نگ بوو. له‌هه‌موو جه‌نگه‌وه‌ران شادتر و له‌هه‌موو داگیرکه‌ران لێراوتر بوو. چاره‌نووسیکی خستبووه بان چاره‌نووسی خۆی، سه‌خت و وردو به‌ته‌دبیر بوو. له‌هه‌مبه‌ر سه‌رکه‌وتنی خۆیدا ده‌له‌رزی، له‌شادیدا هاواری ده‌کرد که ده‌توانی سه‌رکه‌وتنی خۆی له‌گه‌ل مه‌رگدا ئاویتته‌ بکات - و له‌هه‌مان ئه‌و کاته‌ی که ده‌مرد، دیسان فرمانیدا، فرمانی ده‌دا، فرمانی ده‌دا که وێران که‌ن، هه‌رچی هه‌یه وێرانی که‌ن.

ده‌مه‌وێ بم، وه‌ک چۆن پێشتر ئه‌وم بیینی که مرد، مرد له‌کاتیکیدا که سه‌رکه‌وتوو بوو و وێرانی ده‌کرد.

بۆ خه‌م

ئه‌ی خه‌م، تووره مه‌به ئه‌گه‌ر بۆ پێهه‌لدانی تۆ پینوسم بجه‌مه‌گه‌ر، ته‌نیاو بیده‌نگ له‌سه‌ر قاپۆری دره‌ختیک روونیشم و سه‌رم به‌سه‌ر ئه‌ژنمدا شوێر که‌مه‌وه. تۆ زۆرجار ئاوا منت بینیه‌وه. دوو پێش، له‌به‌ر تیشکی سه‌رله‌به‌یانی خۆری پر له‌گه‌رمیدا، ئاوا به‌مشپۆه دانیشتنه‌ منت دۆزییه‌وه. که‌رکه‌س له‌ده‌ورمدا لێراوانه هاواری ده‌کرد، له‌سه‌ر قاپۆری دره‌ختیک هه‌لنیشتبوو له‌دنیای خه‌یالدا دیمه‌نی گۆشتی مرداری ده‌هینایه به‌رچاو.

ئەى پەرەندەى دېرندە، لەدەيدارى مندا كە وەك مۆمىيايەك لەنيۆ تابووتىكدا بېھەست و خوست بووم، واتزانى مردووم، نا، نيگاي پېر لەتاسە و ھەوەسى منت نەبىنى كە لېرە و لەوئى، بەوپەرى فيزو سەربلندىيەو، بەدوای شتە تازەكاندا دەگەرا. ھەرچەندە تواناي گەيشتن بەو دىوى ھەورە دورەدەستەكانيشى نەبوو كە مال و كاشانەى تۆيە و نەدەگەيشتە بەرزاييەكانى تۆ، لى بەھەمان ئەندازە رۆچووبووە نيۆ ناخى خۆى، تا بەچەخماخەيەك گەرداوەكانى بوون روون كاتەوہ.

ئەى خەم، زۆر جار لە بىبابانى بىن و كېدا وەك ئەو دېرندەيەى ھىنرايىتە كوشتارگا، دانىشتووم و ھەموو گىانم كەوتۆتە لەرزىن وەكو ھەوەلەين سالەكانى ژيانم، چەشنى دەوہەنيكى دېركاوى نوقمى خەيالئى تۆ بووم.

لەھەلقېرېنى كەرەكس و لەگرمزنى ئەو رنووە بەفرانەى كە ھەرس دىنن، نوقمى شادى و چالاكى دەبووم، تۆ، تۆ كە ناتوانى فريو بەدى، بەدەنگى لىپراو و راستگۆيانەى خۆتەو قسەت لەگەلدا دەكردم.

ئەى خواوہندى تورپەيى زىنارى كىيوى، ئەى دۆستى من، دەبىنم كە حەزت لىيە بىيىتە نك من و لەتەنيشتەم رووينى، دوژمنايەتى كەرەكس و شادى رنووم كە بە مەبەستى نازارى من دەخۆشئى، پىكفە بۆ بىنى. ھەوەسى مۆكۆژى ھەموو جىيەكى لەدەوروبەرى مندا داگرتووە، ئەو ھەوەسە سەركەشە، ناگايانە ھەول دەدا ژيان ناچارى تورپەيى بكاو لەژىرەوہ دنەى دەدا. گول، لە پەنا زىنارندا ناز دەكات تا پەپولە بەرەولاي خۆى بانگەيشت بكات.

من ئەمانە ھەمويانم. ئەوہى كە پەپولەى سەرنخراكىش و گولئى بەلادا كەوتوو كەرەكس و سىلاوى ساردوسر و نالەى لافاوى لەخۆگرتووە، ھەست پىدەكەم، ھەمويان لەبەر تۆ ھەست پىدەكەم، ئەى خواوہندى تورپەيى كە لەدلەوہ دەتپەرەستەم و سەرم خستۆتە سەر چۆكم تا ھارارى ستايشكردنى تۆ ھەلدەم. لەبەر خاترى تۆيە كە من لەنيۆ ھەوەسى ژياندا دەسووتىم.

ئەى خواوہندى ستەمگەر، توورە مەبە كە لەسرودەكانى خۆم ملوانكەيەكت لەگول بۆ چىبەكەم. ئەو كەسەى تۆ بەرووى ترش و توورەيى خۆت رووى تىدەكەى، لەرز دايدەگرئى. ئەو كەسەى تۆ دەستى بۆ دريژ دەكەى، وەپەلەقاژە دەكەوئى. ئەزىش، لەرزىن و پەريشان، سروود بەدوای سروودا دەلئىم و ھەر سروودىكى كىشدارى من، لەرزىنيكى تازەى بوونى منە، مەرەكەب لەنووكى خامەوہ ھەلدەكوتىتە سەر لاپەرەى كاغەزو دەنووسئى: ئەى خواوہند، ئەى خواوہند، ئاوام لىنگەرئى، لىنگەرئى با نارام ب!

دواى لافاويكى شەوانە

ئەى خواوہندى تورپەيى، ئەمىرۆ وەك پەردەيەك لەتەم بەسەر پەنجەرەى ژوورەكەى مندا كشاوى. لەدلئى باوہ، كلووە بەفرەكان بەدەورى يەكتردا پىچ دەخۆن، لەخوار پەنجەرە، سىلاوى شىتەنە ھاوار دەكات.

ئەى جادووكەر، تۆ لە پىرشەنگى ناكاوى بروسكەى ورشەدار، لەگرمزنى دەستەمۆنەكراوى ھەورە ترىشقەى خۆششاو، لەھەواى شىدارو تەماوى خەرەنددا، ئەم نۆشاوہ شوومەت دروست كرد، دروستكرد تا بىدەيتە دەستى ئىمە.

نيوہ شەوى دوى شەو، لەرزىن و شلەژا، نركەى گوى كەرەكى تۆم بىست، كە ھەندى جار شووم و ھەندى جار پىرلەجۆش و خۆش بو، ترووسكەى چاوەكانى تۆم بىنى و لەنيۆ دەستندا داسىكى تىژم بەدى كرد، كە لەشيوہى برووسكە نامادەى داوہشاندىن بو، تۆم بىنى كە ھاتىتە رۆخ نوينگەى خامۆشم. زىيەكى درەوشاوەت لەبەر بو. زنجيرە پۆلايىنەكانى خۆت لەپەنجەرەى مندا داكوتان و گوتت: گوى بگرە، گوى بگرە من كىم!

من ئەو ژنە جەنگاوەرە بەھىز و پاىەدارەم كە قەت ھەستى لاوازى ژنانەم لەخۆدا نەديوہ. ھەرگىز كۆتريكى نارام و دەستەمۆ نەبوومە. بە رك و كىنەيەكى پىاوانە دەجەنگم. ئەو مىيەم كە ھەمىشە شان بەشانى سەركەوتن دەپۆم.

لەسەر بەستەلەكدا

كاتى نيوپەرۆ، دواچار ھاوین وەك زارۆیەك بە چاوی شەكەت و ورسەدارپەو
لەدامىنى چیا روو و سەرەو ھەلەكەش. ئەویش قسان دەكا، بەلام تەنى چاوەكان
لەقسەكانى دەگەن. ھەناسەى لەھەناسەى نەخۆشكى شەوانى تاو لەرز دەچى. دوندە
بەستەلەكەكان و سنۆبەر و سەرچاوەى ئاوەكان وەلامى دەدەنەو - لى تەنى
چاوەكانى ئەون كە لەو وەلامە تىدەگەن. ئەوسا سىلاو وەك بلىلى سلاوى لىبكا،
خۆشاوتر لەجاران، لەناخى زانارنەو دەردەپەرى و دەست لەسەر لىو ستونىكى
سىپى و لەرزەن، تۆى تۆى لەتاسە، لەشۆپى خۆى رادەووستى. نىگای سنۆبەر، لەنىوان
بەستەلەك و زىارى كپ و مردوودا، لەھەموو دەمىك زياتر دەبى. بروسكەيەكى ناكوا
دەدرەوشى، كە من وەك نىشانەيەكى نەپىنى ناشنام لەگەلدا.

ئەمە ھەمان ئەو بروسكەيە لە چاوانى پىاوتكەو دەدرەوشى لەسەرەمەرگدا بى و
كۆرەكەى بە نىگەرانى و پەرىشانى ھەمىزى لىدەدا و ماچى دەكا و دايدەنىتەو.
لەو كاتەدايە كە جارىكى تر تروسكەى رووناكى بۆ چاوەكانى دەگەرىتەو ھەو نىگای
كە بەو دوايىن گەر دەسووتى و دەبىتە خۆلەمىش، دەلى: رۆلەكەم! ئاخ رۆلەكەم،
دەزانى كە چەندم خۆشەوئى. ھەمووان ئاوا بەتاوتىنەو دەدوئىن - بەستەلەك،
جۆگە و جۆبارو سنۆبەر، گشتيان بەيەك نىگا، يەك قسە دووبارە دەكەنەو دەلین:
ئىمە تۆمان خۆشەوئى، ئاخ رۆلەكەمان، دەزانى كە چەند خۆشماندەوئى!

.. ئەو، ئەو زارۆيەى كە چاوەكانى شەكەت و ورسەدارن، بەپەرىشانى و
خەمبارىيەو ھەمووان ماچدەكا، خۆشەويستىيىكى زياتر دەنوئىنى و مەيلى
لەگەرانەو نىيە.

وشەكانى كاتى لەنىو دوو لىوانى دىنەدەر، لە ئاخ و ھەناسەيەك پتر نىن.
دەرپرىنىكى زۆر تالە كە دەلى: سلاوى من، خواحافىزى و مالاواكردەن، ھاتنم
رۆيشتنە، گەنجەم دەمەرم.

بۆ ھەر لايەك كە دەرۆم پىنم دەخەمە سەر لاشەى كۆژراوەكانى دەوربەرى خۆم.
ھىزى توورەيى، چاوەكانم دەگۆزى بۆ دوو مەشخەلى ورسەدارى شىنباوو ژەھرىكى
گيانستىن لەمىشكەم دادەچۆرى!
چۆك دايدە، بىارپۆو، ئەگەر كرمىكى چوك و چنەى، بمرە! ئەگەر بلىسەى
ئاگرىكى درۆزنانەى، خامۆش بە.

رېبوار

رېبوار لەتارىكى شەودا، چوست بەرپى خۆيدا دەروات، ھاوپىكانى برىتىن
لەخەرنەندو دەرەى پر پىچو گەو و ھەورازى درىژ رېبوارانى ھاودەم پىياندا دەرۆن.
شەو جوانەو بىتەو ھەو رابووستى و ماندوئىتى لەخۆى دەركات، بۆ پىشەو ھەمىلەنى.
لى گەلۆ ئەم جادەيە بۆ كۆى دەروا؟ رېبوار لەو نەپىنە بىتاگايە.

بالندەيەك لەنىو بىدەنگى شەودا ئاواز دەخوئى. ئاخ، ئەى بالندەكە، ئەمە چ
كارىك بوو كردت؟ بۆچى لە ھىكرا خەيال و ھەنگاوەكانى منت لەجى خۆجىھىشتن و
ئەم تالو ھەمىلەى دلت وەكو ئاوازى خۆت چىاندە گوئەو ھەم تا ناچارم كەيت
لەشۆپى خۆم بوستەم و ئاوازى تۆ بچەمە ژىر پرس و بەرسف، ئەم سلاوئى تۆ، بەو
ئاوازە مۆسىقىيە دلگىرەى خۆيەو چ داوىكى لەسەر رىى مندا نايەو؟

بالندەى جوان دەست لەئاوازخوئىن دەگەرى: "ئا، ئەى رېبوارەكە، نا. من بۆ
فرىودانى تۆ ئاوازان ناخوئىنم، بۆ جوانى دەخوئىنم و ئەمكارە پەيوەندى بەتۆو نىيە.
شەو بۆ من تا ئەو دەمەى كەتەنىام، جوان نىيە. بەلام تۆ كە ھەمىلەى دەبى بەرپى
خۆتدا برۆى و ھەرگىز خۆت و دەرنەنگ نەخەيت و ھەست بە ماندوئىتى نەكەيت، كارت
بەو كارانە نەبى. لەخۆرا لەشۆپى خۆت مەووستە. مەگەر، ئەى رېبوار، ئاوازى
دلگىرى من چ خراپەيەكى دەرهق كرووى؟ بالندە جوانەكە بىدەنگ دەبى بەخۆى
دەلى: "مەگەر ئاوازى دلگىرى من چ خراپەيەكى دەرهق بەو كروو و چما ئەو
رېبوارە پىادەيە ئاوا لەجى خۆى رەق راووستاوە؟

هه مووان گوی له قسه کانی ده گرنو به دژواری هه ناسه ده دن. هیچ بالندهیهک ناجریوینی. ئەو دەم لەرزیهک وەک بروسکهیهک لە ناخی چیاکانه وه تیده پهری. هه رچی ههیه ده که ویتته بیر و خه یالان و خامۆش ده بی. نیوه رۆ بوو که دوا جار هاوین وەک زارۆیهک به چاوانی شه کهت و ورشه داره وه له داوینی چیاوه به ره و سه ری هه لکشا.

پایز

پایز هاتوه. ناخ! دلته به هه وای گراوی پایز خه م دایده گری. گه ر ده ته وئ له دهستی خه مان رزگاربی، بفره! بفره!
خۆر به سه ر ترۆپکی چیاکاندا ده خزی و هه لده کشی. له هه ر هه نگا ویکدا تا ویک ده وهستی و هه ناسه ی تازه ده کاته وه و دیسان هه لده کشی.
دنیا چه ند خه ماوییه! شنه له ژیه سسته کانی جیهان ده دا و نا له ی خه م تییه لده کات. ئومید رای کردوه، لی هیشتا نا له ی سکالا که رانه له دووره وه ده بیستری.
پایز هاتوه! ناخ! دلته به و تاریکیه ی پایز خه مگین ده بی. گه ر ده ته وئ له دهستی خه مان قوتاری، بفره!
ئهی میوه ی دره خت، چما ده له رزی؟ مه گه ر ته مای هه لوه رینیت هه س؟ به راست شه و له تاریکی خۆیدا چ نه یینیکی فیر کردوی که نیستا ناوا له رزه یه کی سه مبردوو گۆنا ئه ر خه وانیه کانتی داگرتوه!
پایز هاتوه! ناخ دلته چه ند به و تاریکیه ی خه زان خه مگین ده بی.
گه ر ده ته وئ له دهستی خه مان قوتاری، بفره!
گۆلی ژا کا و ده لی: ئەز رند نیم، لی مرۆقه کام خۆشده وین و له کاتی نا ئومیدیدا دلپان ده ده مه وه. وه لی خه لکی، گۆله کان ئاسان له بیر ده کهن. گه ر که سیکیش هه بی ده ست بۆ لای من درێژکا، ئەوا به نیازی چینی من ئەو کاره ده کا، به یینی من،

بیره وه ری گۆله له من جواتره کانی له دلدا زیندوو ده بیته وه. من ئەو نیگایه، ئەو بیره وه رییه ده بینم و له بی ئومیدیدا گیان ده سپیتم.
پایز هاتوه! ناخ! دلته به تاریکی ئەم پایزه چه ند ته نگ ده بی.
گه ر ده ته وئ له دهستی خه مان ده ربا ز بی، بفره بفره!

له ناوچه کانی باشووره وه

خۆم به لکه دره ختیکی بی به رگ و بی به ر هه لواسیوه، تا له گه ل شه که تی و ماندویتی خۆمدا ته نیا وه میتم. ئەم رۆ میوانی بالنده یه کم.. هاتوو مه ته هی لانه کی تا تیایدا وه سه سیم. له کویم؟ ناخ دوورم، زۆر دوورم! ده ریای سپی، به نارامی چۆته خه وه. له دووررا چارۆکه یه کی ئه ر خه وانی خۆی ده رده خا. زنا ریکه و داره هه نجیرو بورجیک و به نده ریک و ده ورو به ریشیان عه شقی خه لک و ده نگی میگه لی مه ران، ئەی سه فای ناوچه کانی باشوور، با وه شم بۆ بکه وه!
هه میشه سه رقالی کاری رۆژانه، ئەمه ژیان بوو؟ ئەم ری رۆیشتنه هه نگا و به هه نگا وه هه میشه ئەلمانی ترو ده به نگر تان ده کات. دوا جار پی مگوت هه لمگری و بمبا. بالنده ئەزی فیری فرین کرد و نزیکه ی نیوه رۆ بوو که به سه ر ده ریادا تییه پریم.
کاریکی سه خت بوو. ناما نجیک بوو له وان وابوو نزیکه، به لام من له کاتی فریندا تیگه یشتم که چه ند به هه لده چوو بووم. تیگه یشتم که فره زانی من، داویکی له سه ر ریمدا نابوو وه. لی به مزووانه، بویری و خوین و تامی ژیان له خۆمدا هه ست پینده کم.
به مزووانه، نیازی ژیانیک تازو یاریکی تازم که وتۆته سه ر. به ته نیایی بیر کرد نه وه! من ئەمه ناو ده نیم ژیری، به لام به ته نی ئاواز خویندن، ته نها کاریکی ده به نگانیه! ئەی بالنده چکۆله بزۆر نا ئارامه کان، له ده وری من کۆوه بن، کۆوه بن به لام مه جریوین، ده مه وئ به شانازی ئیوه ئاوا زیک بچرم.
ئیه هینده گه نج و به ئوین و پرچم جۆل و به هه لبه زو دا به زن، ده لی ته نی بۆ عه شق و شادی ئافرینارون.

ئۆي! لىنگەرپىن بامنىش دانپىنانىك بكم. - منىش لەناوچەكانى باشوور، ژنىكم
خۆشدهويست، بەلام ئەو هېند پىر بوو كە دیدارى، گريانى دەنايهوه. پىرهژنىك كە
ناوى "هەقىقەت" بوو..

كچى پاريزكار

تا ئەو دەمەي جەستەي چكۆلەي من جوانە، بەهاي ئەوەي دەبى كە پاريزكارىم:
هەمووان دەزانن كە خوا كچى خۆش دەويىن، ئەوانەشى لەهەمووان پتر خۆشدهويىن كە
جوانترينن! كەوايه خوا لەگوناهى ئەو كەشيشە لاوه بېنەوايه خۆشدهبى، كە وەك هەر
كەشيشىكى تری تازه پىيخۆشە هەميشە من بىم كە بۆ داننان بە گوناھان دەچمە لاى..
نا، پىيخۆش نىيە بۆ خۆ لەگوناهان پاككردنهوه بچمە نك ئەو باوكە رۆحانيانە،
كە قزى سەريان ماش و برنجيه. مەگەر خۆي، ئەو كەشيشە لاوه كە وپراي ئەو
هەموو بەدمەستىيە هەميشە رەنگوروى گەش و بزۆزو بىتۆقرديه، چ عەيبى هەيه؟
من پىرهكام خۆش ناويىن، ئەويش خۆشى ناويىن! واى! خوا چەند ژيره كە هەموو
شتىكى ئاوا رىكو پىك لەگەل يەكتر گونجاندوه!

كلىسا دەيهوي ئەركى خۆي ئەنجام بدا، ئەركەكەشى برىتيە لەليبوردين. باش
هەست دەكات كە پىيخۆشە هەميشە گوناھەكانى من ببوروى، ئاخىر كىيە كە
گوناهەكانى من نەبوروى؟ منگەمنگىك لەناو دەولەت، دواتر سەردانەواندننىك
لەبەرامبەر برا رۆحانيەكە! هەر ئەوەندە بەسە تا گوناھى رابردوو پاك بىتەوه
زەمىنە بۆ گوناھىكى تازه خۆش بى.

گەورەبى هەر بۆ ئەو خوايهي كە لەسەر رووى زەوى كچانى جوانى خۆش دەويىن
و گوناھى ئەو جوانيه بە گەورەبى خۆي دەبەخشى!

تا ئەو دەمەي جەستەي چكۆلەي من جوانە، بەهاي ئەوەي هەيه كە پاريزكارىم:
هەر كاتىك پىرو كرپت بووم، لىنگەرپى با شەيتان بىتە ويزەم!

بەلمەي رازاوى

دوى شەو، ئەو دەمانەي هەمووان لەخەودابوونو با هېند نارام بەكۆلانە
تەنگەبەرەكاندا تىدەپەرى، كە دەنگى هەناسەي نەدەبىسترا، من لەتاو بىخەوى
هەموو گىانم كەوتبوو نازار، گەرمای نوينگە نەبىردمە باوہشى خەوہو، نەشەي
ترياك و نارامى ويژدانىش كە سەرچاوەي خەوى قوولن، كاريان لەبى خەويم نەكرد.
سەرەنجام دەستم لەخەو هەلگرت، خۆم لەبەرکردو بەرەو ليوارى دەريا پىم پىوہنا.
هەويه شەويكى دلگىرو هيمىن بوو. بەلمەو بەلمەوانم پىكەوہ لەسەر لمى گەرمى
ليواردا بىنين، كە هەردووکیان وەك شوان و ميگەل، چووبوونە خەوہو - ئەودەم
رامکرد، كە بەلمەي خەوالوو لەوشكايى دووركەوتەوه.

كاتمىرپىك تىپەرى، يا رەنگە دووكاتمىر، لەوانەشە سالىك.

ئەوسا لەناكاو رۆحى من و ئەندىشەكام، هەموويان چوونە نيو تاريكيهوه
بوونە يەك شت، لەو كاتەدا گىژەنىك هەليكرد كە كۆتايى نەهات - و هەموو شتىك
تەواو بوو.

- سپىدە داھات، بەلمەيەك بەسەر قوولاييه تاريكەكاندا هەلبەزەهەلبەز دەكات،
لى خۆي خەوى ليكەوتووه. هاواری كەسيك، ئىنجا سەدكەس بەرز دەبىتەوه: چ
رووى داوہ؟ چ قەوماوہ؟ ئايا خوينىش بەسەر زەويدا رزاوہ؟ نا! هېچ نەبوو. ئىمە
گشتمان خەوتبووين، خەوتبووين - ئاخ، چەند باش خەوتبووين، چ خەويكى
قوولمان بەسەر داھاتبوو!

نەفرەت

ئەي جادووگەرى زەمانە، كات هېواش هېواش هەر سات دواي سات لەدەمتەوه
دپتە دەرو ون دەبى. بېھوودە بەنەفرەت و بىزارىيەوه هاوار دەكەم: "نەفرەت، نەفرەت
لەو گىژاوه هەميشەبىه بى!"

قسه نهستهقهکانی ژنان

کاتینک که نهخۆشی و شهکه تیمان لیدوور دهکه ویتتهوه، له دوور پیاویک دهبینین لیمان نزیك دهیتهوه. تیپه پوونی ته مه ن و نه زمونی ژیان هیژو برستیکی نوێ به باوه پری له رزۆك ده به خشن.

کراسی رهش و که مدوویی، دوو جل و به رگن که له هه موو جل و به رگنکی تر جوانتر به بالای ژنانه وه دین.

به ختیاریی خۆم له کێ ده زانم؟ ده بی سوپاسی کێ بکه م؟

له خوای خۆم. و به رگدرووه که م!

کیژی گهنج: دوکانی پرله گول - ژنی پیر: نه ژدهایه که له دوکانه دیتته ده ر.

- دهنگی داوه ته وه. پی و پلهکانی جوانن. پیاویشه: وهی خۆزگه هی من با!

سترانی کچیکی گهنج

دوینێ که من کچیکی گهنج، بووم به کچیکی ئاقل، کچیکی ئاقل چونکه ته مه نم گه یشته هه قده سال. نووکه ئیتر وه کو پیره کان رووگرژو هۆشه ندم. ته نی هه ر مووه کانم وه که ته وان سپی نین!

دوینێ بیریکم به میشکدا هات - بیریک؟ نا به هه له گوتم، هه ستیک بوو. چونکه ژنان ناتوانن بیر بکه نه وه!

زۆر هه له یه ژنیك خۆی له قه ره ی بیرکردنه وه بدات، زانستی کۆن گو تویه: "ژن ده بی به و ریگایه دا بروا که بۆ دیاری کراوه، نه ک خۆی ریگایه که هه ل بژیری، لی ته و ژنه ی بیر ده کاته وه، ناتوانی ملکه چو گو پرایه ل بی!" نه وه بیریشی کرده وه، خۆ بیرکردنه وه که ی له بری سیسرکه یه که هه لقۆزیتته وه و بگه زی زیاتر به های نییه.

زانایان گو تویانه: "گیارگۆل زۆر به ده گهنج بیرده کاته وه، ته گه ر بیریشی کرده وه، بیکردنه وه که ی پووشیک نایه نی!"

دنیای پۆلایین، وه کی گایه کی کتوی و کلک ناگرین که گو تی له هاواره کانی نییه نابێ، به نووکی خه گهریکی له کالان ده رهینراو، له سه ر قوولایی ناخه وه نه خشی نازارو ده ردان ده کیشی. ده نووسی: "دنیای دلی نییه. که وایه رک و کینه نواندن له دژیدا، گینایه تییه!"

گشت قۆزاخه و گشت تاو ژه ره کان به خه لات بده به من! ماوه یه کی فره درێژه که تو ده ست و هه نیه ی منت خستۆته ژیر لیکۆلینه وه.

چیت ده وی؟ سه یه؟ - به چ نخیك؟

ناخ نه فره ت له و کچه هه رزه کاره و له و بزه گالته جارپیه ی! - نا، بگه پۆه. ده ری زۆر سارده، لی ره وه دهنگی باران ده بیستم. ده لییت: ده بی له گه لئا میه ره بانتر بم، بگه، ته م سکه زپرا نه بگه، چ زپریکی ورشه دارن! - ده لییت: ناوت بنیم "خۆشبه ختی"؟ تو که "تا"یت، ستایشت بکه م؟ دروودت بۆ بنیرم؟

ده رکه له گرێژنه ده رده چێ، باران تا نوینگه م دیتته پیش، با چرا که م ده کو ژینیتته وه.

- مالمویران خۆمان!

- مه رچ ده به ستم ته و که سه ی که ئیستا سه د قافییه ی ناماده ی نه بی، ژیان له ده ست ده دات.

ته م روچه دردۆنگانه

ته ز له و روچه دردۆنگانه زۆر بیزارم: هه ر ریزو رامانیکی باشتان به رامبه ر بنوینن، له جیاتی دلخۆشی دلگرانن ده کهن، ته و ستایشه ی به رامبه رتان ده ریده برن، پی شه رمه نده و نیگه ران ده بن.

سلاو له من ده کهن، که چی له نیگایاندا ژه هریکی نه رمی ئیره یی بردن، که ته وه ی ناوی ئومیده تیایدا نییه، ده بینم، چونکه من وه دوا ی ته وان ناکه وم.

حه زم لییه هیچ نه بی ته وانه پشتم تیبکه ن و نازایانه جنیوم پییده ن. ته وه ناکهن، به لام ده زانم که نیگا خه ماویه کانیان هه میشه له باره ی منه وه چه وت و به لاپیدا ده روا.

دروودی زۆرم بۆ حیکمەتی سەردەمانی کۆن کە دووبارە زیندوو بۆتەووە هەنووکە وەرن تازەترین شیلەى حیکمەتی من تامکەن، ئەو حیکمەتە دوینی قسەى لەگەڵدا کردم وەك هەمیشە لەقوولایی ناخى بوونی منەووە سەرچاوەى گرت. پێى گوتم: "رەنگە ژنان جوانترین، لى پیاوان بە دلنیاىیەووە... سەرنجراکێشتەن".

ئاواری

قەلەکان دەقارپینن و بەبەلە کراوەکانیان، سەروسەدايان ناوئەتەووە و بەرەو شار دین. نووکه ئیتر نۆرەى بەفرى زستانە. خۆشەختە ئەو کەسەى زیدیکى هەیهو بۆ خۆى پاراستووە!

بە پێى سەرمابردووتەووە، لەجێى خۆت دەووستى. دەمىکە سەیرى داوای دەکەیت. ئەى شیتى بێچارە، مەگەر چیت کردووە کەوا بەر لەهاتنى زستان سەرى خۆت هەلگرتووە و ئاوارە بووت؟

دنيا، دەرگاىە کە بەرووی بیابانە زۆر و کپ و بەستەلەکییەکاندا کراوەتەووە. بۆ کەسێک کە وەك تۆ شتیکى بەو گرانییەى لەدەست دابى، ئیتر ئارامیەى بەدى ناکرێ!

رەنگبزرکاو، بەرپى خۆتدا دەرۆیت. ناچارى بەرگەى نەفرەتى شارپىیە زستانىیەکان بگرى. لەدوو کەلێک دەچى کە بەردەوام بەرەو ئاسمانى ساردتر هەلکەشى.

هۆ بالندە، تىپەرەو بەسەر بیاباندا هاوارى تالى خۆت هەلدە.. تۆ، هەى شیتەکە، دللى خۆت کە خوینى لىدەتچى، لەژێر بەفرو نەفرەتدا بشارەووە.

قەلەکان هاوار دەکەن و بەبەلە کراوەکانیانەووە، سەروسەدايان ناوئەتەووە و بەرەو شار دین. هەنووکە ئىدى نۆرەى بەفرى زستانە.

خۆشەخت، ئەوێ زیدیکى هەیهو بۆ خۆى پاراست!

کۆشەگیر

تەرىك کردن و تەرىك بوون، بەلای منەووە هەردووکیان ناپەسەندن. ئامادە نیم مل بۆ هیچ کەس دابنویتم، خۆشیم نامەوێ کەس ملکەچم بى. ئەو کەسەى لەخۆى نەترسى، کەس ناترسینى، تەنئى ئەو کەسەى ئەوانى دى دەترسینى دەتوانى فەرمانیان بەسەردا بکات. من ئەوکارە چۆن بکەم کە تەنانەت لەبەرپیکردنى ژيانى خۆشم ناپارایم؟

حەزم لىیە وەك گياندارانى دارستان و دەریاکان، ساتىک خۆم فەرامۆشکەم. لەگۆشەى تەنیايدا رووبنىشم و بەخەون و خەيالى درێژەووە سەرقالىم. خۆم لەدوورەووە بۆ ئیترە بانگ کەم، تا دەست لەدلى خۆم هەلگرم و لەخۆم بترازى تىکەللى هیچ کەس نەبم.

تکا

لەرازى دەروونى زۆر کەس ئاگادارم، بەلام هیشتا ئاگادارنیم خۆم کىم! چاوى من دراوسىیەکە زۆر زیاتر لەپىویست لەمنەووە نزیکە، بۆیە ناتوانى خودى من ببینى. چەندم حەز لىبوو کەمىک خۆم لەخۆمەووە دووربگرم، دوور بگرم تا باشتر سەیرى سىما و روخسارى خۆم کەم!

لى نامەوێ بچمە شوینىک کە دوژمنەکەم دووربى لىم، چونکە تەنانەت نزیکترین دۆستەکانیشم لەئەندازەى پىویست زیاتر لىمەووە دوورن. پىمخۆشە مەوداىەکم لەگەل دۆست و دوژمندا لەنیاواندا هەبى، تا تەنئى ئەوێ پىویستە لەخۆمدا ببینم، لەسىماى خۆمدا سەیرى کەم.

ئىستا تىگەبىشتن چىم دەوێ؟

بەدکاران

لەمن دەترسن؟ بەراست لەبەر کەمانى کشر او هەراسانن؟ بەللى، چونکە لەوانەىە کەسێک بى و تىرى خۆى بختە نىویەووە.

ئەفسوس، ئەى يارانى من، ئەو شتەى كە ناوى "چاكە" بوو چى لىهات؟
 باشەيل بۆ كوى چوون؟ بەراست رتووشى ئەو ھەموو درۆيانە چى لىهات؟
 تەنى شاعىر كە باش دەتوانى درۆ بكات، دەشى ھەقىقەت لەو نىوھدا روون
 كاتەوہ.
 ئەوانەى كە فرەزانتر بوون، بۆ دلدانەوہى من گوتيان: "چ ناكرى، مرۆڤ خۆرسك
 خراپە!"

لە دنيا بىزاران

ئەو رۆژگارنەى كە خەلك لەسەردەمى ئىمە باشتىر بىريان دەكردهوہ، ئەو
 رۆژگارنەى كە لەدوئىنى ئىمەو ئەمپۆى ئىمە زياتر بىريان دەكردهوہ..
 لەژن دوور كەوتنەوہ، خواردنى كەم و خراپيان خوارد، سەبرى ئەندامى خوارەوہى
 خۆيان نەكرد، پىسو بۆگەنىو بوون! ئەمە لەدىدى ئەواندا بۆ نزيكبوونەوہ لەخواو
 رەزامەندىي ئەو پىويست بوو!
 ئىستاش، ئەوان لەئاسمانىكى ھەوراوى كە لەدواوہرا تىرو بىرى ژەھراوى دەگرنە
 دوژمنەكانيان، جنىو بە بەختەوہرەكان دەدەن! حەزبان لەخەلكەو كەس حەزبان
 لىناكات. خۆيان بەچەنگو ددان يەكترى دادەپلۆسن، چونكە كەس ئامادە نىيە
 ماچيان بكات.
 لەبرى ھەموو شتىك، خواردنى گۆشتو ھاودەمىكردنى ژنانيان لەبىر كردوہ:
 لەوہ باشتىر نەياندەتوانى خۆيان سزا بەدەن.

لەنىو دوژماندا

ئەوى دار، ئىپرە پەت، رىشى سوورى مېرغەزەبو و بازنەى خەلك و نىگا
 ژەھراوىيەكان، لەم نىوھدا بۆ من ھىچ شتىكى تازە بوونى نىيە!

سەد جار ئەم دىمەنەم لەتەك خۆمدا دىوہ. ئىستاش ئىتر كە دەبىينم، پىكەنىنى
 گالتەجارانەى خۆمتان بۆ دەنپىرم. چ سوودىكى ھەيە، ئاخىر چ سوودىك كە من لەدار
 بەدەن؟ بۆ ئەوہى بىرم؟ بەلام من ناتوانم بىرم!
 ئىوہ، ئەى سوالكەران، بەخىلىم پىدەبەن، چونكە من شتىكم ھەيە كە ئىوہ قەت
 ناتانى، ھەلبەت، ھەلبەت من ئازار دەكىشم! بەلام ئىوہ، بەلام ئىوہ دەمرن! من
 تەنانەت دواى بىرىنى سەد پلىكانەى كوشندەش دىسان ھەر ھەناسەم، رۆحم، نوورو
 رۆشنايم.

چ سوودىكى ھەيە، ئاخىر چ سوودىك كە ھەلمدەواسن؟ بۆ ئەوہى بىرم، بەلام من،
 ناتوانم بىرم! نا!

چونکه خۆشبهختیی من.. هه‌میشه گه‌ره‌کیه‌تی بزۆزی بکات!
چونکه خۆشبهختیی من.. هه‌میشه مه‌یلی له‌گالته‌کردنه‌ به‌وانی تر!
به‌راست هه‌زتان لیبه‌ گوله‌کانی من لیبکه‌نه‌وه‌؟

※

به‌خشین و ده‌ستکراوه‌ییکی بیهووده ئه‌نجام ده‌دم. بیگومان به‌که‌سیکی
که‌مته‌رخه‌م و سوکبارم داده‌نین، به‌لام ئه‌وه‌ی شه‌راب له‌پیه‌اله‌ی زۆر پر بخواته‌وه، ده‌بی
بیته‌ندازه‌ بخواته‌وه: شه‌راب گوناھی چیه‌؟

※

سه‌ختگرو نه‌رم و نیان، زیرو ناسک، بیبه‌ش و به‌به‌ش، پاك و ناپاك، ژوانگه‌ی
شیتان و ئاقلان: من ئه‌مانه‌ گشتیانم. ده‌مه‌وی هه‌بم، چونکه ده‌مه‌وی هه‌م کۆتر بم،
هه‌م ئه‌ژدیها، هه‌م به‌چکه‌ به‌راز.

※

ده‌ته‌وی چاو و رۆحی خۆت ماندوو نه‌که‌یت؟ به‌دوای خۆردا برۆ.. به‌لام هه‌ول ده
له‌سیبه‌ردا بیت..

※

رۆحه‌ بچوکه‌کام خۆش ناوین، خۆشم ناوین چونکه شتیکی باشیان تیا به‌دی
ناکرۆ، ده‌کرۆ بلین هیچ شتیکی خراپیشیان تیا به‌دی ناکرۆ.
گه‌ر ده‌ته‌وی کونیک بچوکه‌ بایه‌که‌ت فش نه‌کاته‌وه، بیهووده با مه‌که.

له‌و ده‌مه‌ی ده‌ستم کنوکه‌ هه‌لگرتوو هه‌ فیری "رۆ دۆزینه‌وه" بوومه. له‌و کاته‌یرا
که‌ بایه‌که‌ له‌دژمدا که‌وته شه‌رو مملانی، هه‌موو باکام خستۆته ژیر رکیفی
خۆمه‌وه.

※

له‌هه‌ر شوینیکی، تا ده‌توانی زیاتر زه‌وی هه‌لکه‌نه، چونکه سه‌رچاوه‌کان هه‌میشه
له‌قوولایی زه‌ویه‌وه‌ن. به‌یله‌ ده‌به‌نگه‌کان هاوارکه‌ن: زۆر مه‌چۆ خوارۆ، ده‌نا ده‌گه‌یته
دۆزه‌خ!

※

— نایا نه‌خۆش بووم و هه‌نوکه‌ چاک بوومه‌ته‌وه؟ به‌راست کۆ پزیشکم بوو؟ چۆن
رۆی تیده‌چی ئه‌و هه‌مووانه‌ له‌بیر چووبه‌وه!
— ته‌نیا ئیستا دلنیام که‌ به‌راستی چاک بوونه‌ته‌وه، چونکه ته‌نی ئه‌و که‌سه‌ له‌ش
ساخه، که‌ باش له‌بیری بچیته‌وه.

※

له‌زه‌وی ته‌ختایی مه‌میینه، زۆریش چنگه‌رنۆ مه‌که، که‌ زیاد له‌پییوست بو
سه‌ره‌وه هه‌لکشیی، چونکه جوانترین دیمه‌نی دنیا ده‌توانی له‌نیوه‌ی ریگا ببینی.

※

هه‌لبه‌ت خۆشبهختیی من... هه‌ول ده‌دا خۆشبهختم کا- له‌به‌ره‌تدا هه‌موو
خۆشبهختییک ته‌نیا ئاره‌زوویکی هه‌یه ئه‌ویش ئه‌وه‌یه خۆشبهخت بکات!
که‌واوو، نایا هه‌زتان لیبه‌ گوله‌کانی باخچه‌ی من بچن؟ ئه‌گه‌ر ده‌تانه‌وی
گوله‌کانی من لیبکه‌نه‌وه، ده‌بی خۆچه‌میینه‌وه و خۆ له‌ناو زنارو ده‌وه‌نجاره
درکاویه‌کاندا وه‌شیرن و زۆریش ئه‌نگوستتان بجه‌نه ده‌متانه‌وه تا شوینه‌ پراوه‌کانی
بمژن.

※

پیار له گهڼ خویدا بیر ده کاته وه: "هاورپیه تی ژن بکه تا له ززه تی لیوه ربگری"، به لام ژن، هاورپیه تی ناکات، به لکو ده دزی.

※

ده بی سهدپله بجمه سه ری، ده بی بجمه سه ری و گویم لییه ده لین: "مرۆقیکی چهند سه سه ختی! مه گهر ئیمه تاشه به ردین که به سه زماندا بو سه ره وه بچی؟ سهیره! من ده بی سهدپله بجمه سه ری و هیچ کهس نایه وی تاکه پله یه کی من بی!

※

"نیتر ریگای من تهخت و هه مواره! هه مووی دۆل، هه مووی بیده نگه!" مه گهر خۆت ئه وهت نه ده ویست؟ مه گهر خۆت کویره رپت هه لئه بژاردبوو؟ وای، ریوار هه ولده نیگات روژن بی و هیمنی خۆت بپاریزه، چونکه ئه گهر باوه رت به بوونی مه ترسی هه بی، مانای وایه نابووت بوویت!

※

بو ئه وهی خۆشبه ختیت نازارمان نه دات، خۆت له ژیر بهرگی شهیتاندا خستۆته روو روخی شهیتانت خواستۆته وه، به لام هه موو هه ولت بیهووده یه: چونکه هیچ نه گۆراوی. هه مان ئه و مرۆقه پیرۆزهیت که هه بووی!

※

به لی ئه و ئیوه ده بی نی و ئیره بی نابات، بۆیه ستایشی ده که ن؟ به لام خۆ ئه و پیوستی به ستایشکردنی ئیوه نییه. مه گهر نابین نیگای وه کی نیگای هه لۆیه، که تهنی شوینه دووره کان ده بی نی؟ نابین که ئیوه نابین، ناتانینین چونکه تهنی تهستی ره کان، تهنی تهستی ره کان ده بی نی!

※

ئه ی یاران، گشت به خته وه ریه کانی ئه م جیهانه له مه یدانه کانی جهنگه وه دین. به لی، بو دۆزینه وهی دۆست، دوو که ل و بارووت پیوسته. یه کیک له و سیبانه ده توانی دۆست بی:

ئه و برایانه ی که له کاتی پیوستدا یه کتریان دۆزییته وه، یان ئه وانه ی له به رامبه ر دۆژمندا یه کسانن، یان ئه وانه ی که له پیشوازی کردنی مه رگدا نازاد بن!

※

له دوی شان و شکۆ و نابانگ ده گهرپیت، که وایه پهنی من له بیر مه که: له کاتی خۆی و تاکو هیشتا نازادی، ده ست له شه رافهت به رده!

※

چه مه نزاران و ریوارانی ماندوو، جینیان به خۆر ده دن، لای ئه وان به های درهخت له درپژایی سیبه ره که ی دایه!

※

له خه لکی دوورم دیسانیش سوودیان بیده گه یه م. به ریگای خۆمدا ده رۆم، جاری خۆرم جاری هه ور، به لام هه میشه به رزه نشینم!

※

سهیره! ئه م خانمه نیشانه یه کی له عه قل و ژیری تیا یه: ئه م دووانه ی له کوئی به ده ست هیئا وه؟

※

به راست ماوه یه کی پیش ئیستا بو. که پیاویک بو ئه و عه قلی له ده ست دا. پیش ئه م شیتیبوونه، که سیکی عاقل بو، لی عه شق له که لله ی دا و شهیتان عه قله که ی لیدزی - نا، نا: شهیتان نه یدزی، ژن دزی!

※

نیگارکیشی ریالیست، سروشت، سهرجهم سروشت وهك ئه وهی كه ههیه، دینیتته سهر تابلۆ - چۆن ده توانی ئه و كاره بكات؟ ئاخو چۆن ریی تیده چی دیمه نیکی ته واوی سروشت وینا بکری؟ خۆ بچووکتین به شی جیهان خۆی جیهانیکی بیایانه كه ناتوانی بخریته سهر تابلۆ. به ناچار نیگارکیشی باش ئه وهی كه مهیلی لییه وینهی بکیشی، ئه وه ده کیشی و هزی لییه وینهی چ شتیك بکیشی؟ - ئه وهی كه "ده توانی" وینهی بکیشی!

※

ئه و مرۆفه ببینن كه رۆژ به رۆژ بۆ سهره وه تر ده روا - ده بی ستایش بکری! به لām ئه وه یان كه هه میشه له سهره وه كان دیت! پتویستی به ستایشکردن نییه، چونكه له بنه رته دا هی ئه م زه ویه یی ئیمه نییه، هی سهره وه كانه!

※

به لای ده زانم، له کوئ دابه زیوم! وه کو بلیسه ئارام ناگرم، ده سووتیم و خۆم ده كه مه زوخال. سهراپای بووم ده گۆرئ و ده بیته رووناکی و له نیو ده چی و له زووخالیکی ساردوسر بترازی شتیكم لینامینیتته وه. ئاخ! راسته، من خۆم بلیسه ی ئاگرم!

※

ئه مه یه ئه و کتیبه ی كه پیده لاین (ئینجیل)؟ کتیبی گشت چاکه و خراپه، كه به پیروترین نیایشی مرۆفایه تی ده ژمیردی، به لām چۆنه كه له دیباچه کهیدا روودای زیناکردنیك باس کراوه؟^(*)

※

ههر پشتکوریك رۆژانه زیاتر پیچ و تاو به خۆی ده دا. ههر مه سیحیه ك رۆژ له داوی رۆژ به هوودی تر ده بی و ههر ئه لمانیه ك رۆژ به رۆژ ساویلکه تر.

(*) ناماژه به له داکیبونی عیسیاه.

※

پیشتر ئینگلیزه كان كه هیزی تیگه یشتیان له راده ی ناوه راست تیناپه ری، داوی فه لسه فه ده كه وتن؟ به رله مه ئه وانه كه (داروین) یان هاوشانی (گۆته) داده ناو تینه ده گه یشتن كه ئه مه كفه و سووكایه تیه به پرۆزیه كان ده بکه ن؟ سلاو له ئیوه عاره بانچییه دلیره كان كه هه میشه به ها له داوی ژماره كانه وه داده نین، سلاو له ئیوه كه نه جۆش و خرۆشیكتان هه یه و نه چالاکیه ك! هه رده م خراب ده كن، به لām له و خراپکردنه شدا زۆر شوولی لیه له ئناکیشن، چونكه هۆشیار نین، بیهه ستیشن!

※

ئه و كه سه ی كه رۆژیک ده بی زۆر قسان بکات، له ناخی خۆیدا بیده نگی هه لده بژی. كه سیك كه ده بی رۆژیک گێژاو به رپا بکات، ناچاره ماوه یه کی درێژ ئابروومه ند بیته.

※

بۆ ئه وه ی باش بژیت، ده بی خۆت له سهره وه ی ژياندا بیاریزی! كه وایه فیربه هه میشه بۆ به رزایی هه لکشیی - فیربه هه میشه سه یری خواره وه بکه یت.

※

ئه و غه ریزه یه ی كه شكۆدارترین غه ریزه یه، به وپه ری هۆشیاریه وه شكۆدارتری كه: واته به رامبه ر هه ر کیلۆیه ك خۆشه ویستی بۆ ئه وانێ تر، ته نیا یه ك گرام نه فره ت بۆ خۆت زیاده ك.

※

ئه مه قسه ی دره ختیكه: زۆر ته نیا گه شه م کرد. زۆر هه لکشام. چاره پریم.. لی ده توانم چاره پری چی بم؟

هه وره کان ببینه که بیته ندازه له منه وه نزیکنو من چاوه پیتی بروسکه یه که مینم.

※

نوکه که خۆر له رۆشناایی ماندوو بووه و جۆگه له کانی هه وهس ئومیدی تازهی خۆیان له بزاون خستوه، نوکه که هه موو ئاسمان به تانویۆی زیڕینی خۆی به رۆحی شه کهت ده لێ "ئیتارام بگره"، بۆچی ئه ی دلێ گیرا، پشوو ناده ی و هه روا له پاراستنی رازی سیحر ئامیژی خۆتدا منجر ی؟

※

به ری دروست له سالی پیرۆزی کلیسا "زیبیل" ی غه بیگۆی ناسراوی سه رده می کۆن که بی شه راب مه ست بو، وه های گوت:

"به دبه ختی ببینه که وا هه موو شتیکی دنیا گۆراوه. خراپی سه یرکه که قهت به م ئاسته نه که یشتوه! رۆما که پایته ختی جیهان بوو ئه مپۆکه بۆته فاحیشه و فاحیشه خانه یی، قه یسه ری رۆم که سه روه ری جیهان بوو تا ئاستی ئازهلێک دابه زیوه - خواش... بۆته یه هوودی!"

※

به ته مام ئاقل ب، چونکه خۆم ئه وه م ده ری نه ک که سیك ئه وه م داوا لیبکات. به ته مام ستایشی خوا بکه م، چونکه خوا دنیای به بیماناترین شیوه که بی ری لیبکه یه وه، دروست کردوه.

※

ئه گه ر من لاریترین و که ج و کۆلترین ریگایه کم گرتۆته به ر که هه یه، له به ر ئه وه یه که مرۆقی ئاقل ئاوا ریگای خۆی ده ست پنده کات - و شیت به م شیوه کۆتایی پیدینی.

※

پیکه نین: چ هونه ریکی سه خته! به من بلین: ئایا پیکه نینی ئه مپۆم باش نه بوو؟ ده بی هه ولّ ده م سبه ی باشت پیکه نم؟ ئایا ئه مپۆم ئه م تروسکه یه م له ناخی دلّ وه هه لّ نه قولابوو؟

ئاخر میشک له گه لّ گالته نینوانی کۆک نییه، مه گه ر کاتیك که له دلّدا ئاگرێک و گه رمایه ک هه بی.

※

دروود بۆ تۆ، ئه ی دۆستی، ئه ی یه که مین سپیده ی به رزترین ئومیدی من! به داخه وه که جاده و شه و بۆ من بی کۆتایی بوون. هه موو ته مه نم ناخۆش و بی تمانج تیپه ری، به لام نیستا ده مه وی دووباره بژیم، چونکه له چاوه کانی تۆدا، ئه ی خوا وه ند، ئه ی خۆشه ویستی من بروسکه ی ئیواره و بروسکه ی سه رکه وتن پیکه وه ده بینم!

※

به ختیاری، ئه ی به ختیاری، ئه ی جوانترینی ده ستکه وته کان که هه میشه نزیک و هه میشه دووری، هه میشه سبه یت و هه رگیز ئه مپۆم نیت، ئایا ئه و راوچییه ی که ئاره زوی راوکردنی تۆی له سه ردایه، به پروای تۆ زۆر گه نج دیاره؟

سەرچاوه

(بهترین اشعار نیچه سروده‌های زرتشت)

و. یۆ فارسی (شجاع الدین شفا)

بهره‌مه چاپکراوه‌کانی تری وه‌رگێڤ:

- کتیبی (لیبرالیزم و دیموکراسی)، نووسینی (نۆریرتۆ بۆییۆ)، سلیمانی / ۲۰۰۰.
- (چیرۆک و چیرۆکنوس)، نووسینی (مه‌نسوری یاقووتی)، سلیمانی / ۲۰۰۰.
- تاییه‌مه‌ندیه‌کانی کادیرو رۆلی حزب له‌پینگه‌یاندنیدا، نووسین و ناماده‌کردن، سلیمانی / ۲۰۰۰.
- کتیبی (کۆمه‌لی مه‌ده‌نی، نازادی، ئابووری و سیاسه‌ت)، نووسینی موسا غه‌نی نه‌ژاد، سلیمانی / ۲۰۰۱.
- کتیبی (دیموکراسی له‌رووی میژوویی و تیۆریه‌وه)، نووسینی (ئانتۆنی ئاربلاسته‌ر)، سلیمانی / ۲۰۰۲.
- کۆمه‌له‌ چیرۆکی (سه‌مای مه‌رگ)، (بوزۆرگی عه‌له‌وی)، سلیمانی / ۲۰۰۲.
- (ئانارشیزم) کتیبی گێرفان، نووسینی (د.مسته‌فا ره‌حیمی)، سلیمانی / ۲۰۰۲.
- (ناسیۆنالیزم)، نووسینی (فرید هالیدی)، سلیمانی / ۲۰۰۲.
- رۆمانی (سپێدان ئیتره‌ ئارامه‌)، نووسینی (بوریس فاسیلیف) به‌ هاوبه‌شی له‌گه‌ڵ زرار جۆلا، سلیمانی / ۲۰۰۳.
- (ناسیۆنالیزم)، نووسینی (ریچارد جیتی)، سلیمانی / ۲۰۰۳.
- کتیبی (سه‌لاحه‌دینی ئه‌یووبی یان کورد له‌میسر)، نووسینی جۆرجی زیدان، سلیمانی / ۲۰۰۴.

- (گه‌شته‌کانی مارکۆپۆلۆ)، و. یۆ فارسی (زۆهری میرتاھیری)، سلیمانی / ۲۰۰۵.
- (ئاشنابوون به‌ هیگل)، نووسینی (پۆل ستراتیرن)، هه‌ولیر.
- (بنچینه‌کانی فیدرالیزم)، نووسینی (ئه‌سه‌د ولای ئه‌له‌م)، سلیمانی.
- (ئاشنابوون به‌ ئه‌فلاتون)، نووسینی (پۆل ستراتیرن)، سلیمانی.
- (مه‌مه‌دی قازی کتیه‌ و چی کردووه‌)، (سه‌ید عه‌لی سالحی)، سلیمانی / ۲۰۰۶.
- (له‌ودیوپه‌رده‌دا درۆی گه‌وره‌)، نامیلکه‌، نووسینی (مه‌مه‌د ره‌زا موعین فه‌ر)، سلیمانی / ۲۰۰۰.
- (گه‌شه‌سەندنی سیاسی و کۆمه‌لی مه‌ده‌نی)، نامیلکه‌، نووسینی (مه‌سعود ئه‌خه‌وان کازمی)، سلیمانی / ۲۰۰۰.
- (مافی مرۆف ده‌سه‌لاتی نیشتمانی)، نامیلکه‌، نووسینی (تایه‌ت مه‌ولانی)، سلیمانی / ۲۰۰۱.
- (هۆکاری گۆزان)، نامیلکه‌، نووسینی (فلیپ سادله‌ر)، سلیمانی / ۲۰۰۲.
- هه‌روه‌ها ده‌یان وتارو لیکۆلینه‌وه‌و باه‌تی رۆژنامه‌یی تر که له‌رۆژنامه‌و گۆفاره‌کانی کوردستاندا بلاکراونه‌ته‌وه‌.
- کتیبی (دوو سه‌ده‌ بێده‌نگی)، به‌ هاوبه‌شی له‌گه‌ڵ موسا مه‌مه‌ده‌په‌ش.

ئهم بهره‌مانه‌ش ئاماده‌ی چاپن:

- (کتیبی جیهانی راسته‌قینه‌ی دیموکراسی)، نووسینی سی بی مه‌کفه‌رسۆن.
- کتیبی (یادداشته‌کانی رۆژانی ته‌نیایی)، نووسینی گابریل گارسیا مارکیز.
- کتیبی (ئاشنابوون به‌ ئه‌رستۆ).
- کتیبی (ئاشنابوون به‌ دیکارت).

